

अध्यक्ष बिजुकुँसँग चिनियाँ नेता हेयानको भेटघाट

जिल्ला जिल्लामा नेमकिपाको ५० औँ स्थापना दिवस मनाइँदै

भक्तपुर, १२ माघ । नेपाल मजदुर किसान पार्टीका अध्यक्ष नारायणमान बिजुकुँसँग (रोहित) सँग चिनियाँ कम्युनिस्ट पार्टीका विदेश विभागका उपमन्त्री सुन हेयान (Sun Haiyan) को नेतृत्वमा आएको प्रतिनिधिमण्डलले शुक्रबार भेट

सम्पूर्ण चिनियाँ जनतालाई शुभकामना दिन चाहन्छु ।” अध्यक्ष बिजुकुँसँगले उल्लेख गर्नुभयो ।

अध्यक्ष बिजुकुँसँगले नेपाल मजदुर किसान पार्टी स्थापनाको ५० औँ वर्षको अवसरमा जिल्ला जिल्लामा कार्यकर्ताहरूले

पार्टीले देश र जनताको इमानदारीपूर्वक सेवा गरिरहेको चर्चा गर्नुभयो ।

“चीनको भूमि थाइवानमा अमेरिकी हस्तक्षेपको नेपाल मजदुर किसान पार्टीले विरोध गरेको र एक चीन नीतिलाई समर्थन गरेकोमा चिनियाँ कम्युनिस्ट

धनी हुँदै छन् । चीनले त्यस्तो काम गर्दैन । चीनले वातावरण संरक्षण गर्दछ । चीनले मानव जातिको लागि दीर्घकालीन लक्ष्य ‘एक क्षेत्र एक मार्ग अगुवाइ’, ‘विश्वव्यापी विकास अगुवाइ’, ‘विश्वव्यापी सुरक्षा अगुवाइ’ र ‘विश्वव्यापी सभ्यता अगुवाइ’ लाई अघि बढाएको हो ।”

“महासचिव सिले चिनियाँ कम्युनिस्ट पार्टी बलियो बनाउन ध्यान दिनुभएको छ, भ्रष्टाचारविरुद्ध पार्टीभित्र कडा अनुशासन कायम गर्नुभएको छ, सबै जातिलाई एकतामा गाँस्नुभएको छ । चिनियाँ विकासदेखि अमेरिकी साम्राज्यवाद चिन्तित छ । संसारमा चीनको नेपाल मजदुर किसान पार्टीजस्ता मित्रहरू धेरै छन् । यसकारण, चीनलाई चिन्ता छैन ।” उपमन्त्री हे यानले उल्लेख गर्नुभयो ।

अध्यक्ष बिजुकुँसँगले उपमन्त्री हेयानलाई नेपाल मजदुर किसान पार्टीका प्रकाशन र काठको मयुर भ्यालको उपहार प्रदान गर्नुभयो ।

उपमन्त्री हेयानले पनि चिनियाँ कम्युनिस्ट पार्टीका प्रकाशनहरू अध्यक्ष बिजुकुँसँगलाई प्रदान गर्नुभयो ।

उक्त भेटवार्तामा नेपाल मजदुर किसान पार्टीका सचिव प्रेम सुवाल र केन्द्रीय सदस्यहरू सुनिल प्रजापति, सुरेन्द्रराज गोसाईं, अनुराधा थापामगर र सुजना सायूजको उपस्थिति थियो ।

चिनियाँ प्रतिनिधिमण्डलका सदस्यहरू श्री छाङ चिउछिङ, सुथ्री सरला, सुथ्री वेन चुन, सुथ्री चिन यानको पनि भेटवार्तामा उपस्थिति थियो ।

भेटवार्ताको भावानुवाद नेपालको तर्फबाट राजेन्द्र र चीनको तर्फबाट सरलाले गर्नुभएको थियो ।

यसअघि चिनियाँ प्रतिनिधिमण्डलले नेपाल मजदुर किसान

बाँकी पृष्ठ २ मा

कठपुतली सरकारले देश र जनताको पक्षमा काम नगर्ने

भक्तपुर, १२ माघ । नेपाल क्रान्तिकारी किसान सङ्घ चाँगुनारायण नगर समितिको आयोजनामा नेपाल मजदुर किसान पार्टीको ५० औँ स्थापना दिवसको अवसरमा ‘श्रमिक’ साप्ताहिकको अन्तरक्रिया भयो ।

उक्त कार्यक्रममा नेमकिपाका सचिव प्रेम सुवालले देश र जनताको हितको पक्षमा नेमकिपाले सडक र संसदमा निरन्तर सङ्घर्ष गरिरहेको बताउनुभयो । अहिलेको सरकार कठपुतलीजस्तो भएकोले देश र जनताको पक्षमा काम हुने अपेक्षा गर्नु आकाशको फल हुने विचार उहाँले व्यक्त गर्नुभयो ।

क्रान्तिको लागि राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय परिस्थिति तयार हुनुपर्नेमा स्पष्ट पार्दै उहाँले क्रान्ति सफल पार्न कठिनभन्दा पनि कठिन गतिविधिहरू अघि बढाउनु कम्युनिस्टहरूको दायित्व हो भन्नुभयो ।

प्रमुख अतिथि सुवालले समाजवादी व्यवस्थामा योग्यताअनुसार काम र कामअनुसारको पारिश्रमिकको व्यवस्था हुने भएकोले त्यस्तो व्यवस्थाको लागि सङ्घर्ष गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

नेपाल मजदुर किसान पार्टी भक्तपुर जिल्लाका उपाध्यक्ष न्हुँछेभक्त फोजुले पार्टी स्थापनाका आधारहरू, पार्टीको प्रकाशन, अन्तरक्रिया गर्नुको उपादेयताबारे चर्चा गर्नुभयो । पार्टी अनुशासनमा रहेर कर्तव्य पूरा गर्नु नै असल कार्यकर्ताको गुण हो, उहाँले भन्नुभयो ।

उक्त कार्यक्रममा समितिका नारायणभक्त न्हेमाफुकी, गणेशराम सुवाल, सुर्यबहादुर फोजु, कमला गिरी र धनबहादुर श्रेष्ठले पनि बोल्नुभएको थियो ।

अध्यमको तुर्माखाद गैरवस्थानमा प्रशिक्षण कार्यक्रम

अछाम, १२ माघ । नेपाल मजदुर किसान पार्टी तुर्माखाद पालिका समितिको आयोजनामा तुर्माखाद गाउँपालिका वडा नं. ३ भैरवस्थानमा प्रशिक्षण सम्पन्न भयो ।

उक्त प्रशिक्षण कार्यक्रममा नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य तथा सुदूरपश्चिम प्रदेश संयोजक नवराज कोइरालाले नेपालको कम्युनिस्ट आन्दोलनमा नेमकिपाले वैचारिक र सैद्धान्तिक सङ्घर्ष गरिरहेको चर्चा गर्दै सच्चा कम्युनिस्ट पार्टीले समाजवादी क्रान्तिको निमित्त जनतालाई सचेत र सङ्गठित गर्नु भन्नुभयो ।

नेमकिपा अछामका अध्यक्ष भङ्करबहादुर शाहीले सच्चा कम्युनिस्ट देशभक्त हुने भएकोले सिद्धान्ततः अमेरिकी साम्राज्यवाद र भारतीय विस्तारवादविरुद्धी हुनु भन्नुभयो ।

नेमकिपा तुर्माखाद पालिका समितिका अध्यक्ष पद्मबहादुर बुढा, नेपाल क्रान्तिकारी युवा सङ्घ तुर्माखाद पालिकाका उपाध्यक्ष रतन बुढालगायतले बोल्नुभएको थियो ।

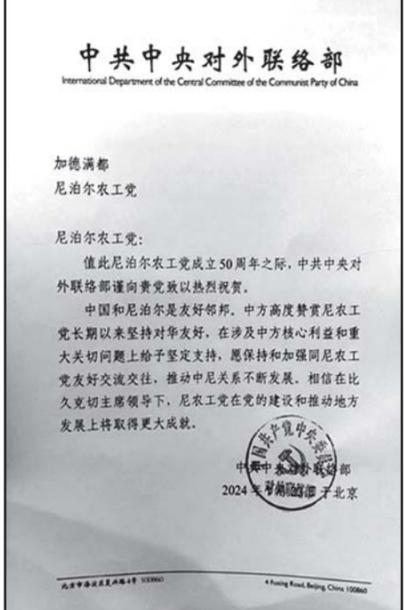
कार्यक्रममा नेमकिपा तुर्माखाद गाउँपालिका वडा नं. ३ का अध्यक्ष तुलाराम बुढाको अध्यक्षतामा सम्पन्न भएको थियो ।

कार्यकर्ताको सांस्कृतिक स्तर उठाउन प्रशिक्षण तथा अन्तरक्रियाको अभियान

दैलेख, १२ माघ । नेपाल मजदुर किसान पार्टीको ५० औँ स्थापना दिवसको अवसरमा नेमकिपा, आठबिस नगर समितिले दुईदिने प्रशिक्षण कार्यक्रम आयोजना गरेको छ ।

कार्यक्रमको सुरुआत गर्दै नेमकिपा कर्णाली प्रदेशका संयोजक सरोजराज बाँकी पृष्ठ ८ मा

पेचिङ, २३ जनवरी, २०२४
केन्द्रीय समिति
नेपाल मजदुर किसान पार्टी ।
बधाई सन्देश ।
नेपाल मजदुर किसान पार्टी,
नेपाल मजदुर किसान पार्टीको ५० औँ स्थापना दिवसको अवसरमा पार्टीका सबै साथीहरूलाई चिनियाँ कम्युनिस्ट पार्टीको केन्द्रीय समितिको अन्तर्राष्ट्रिय विभाग हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दछ ।
चीन र नेपाल छिमेकी मित्र देश हुन् । नेपाल मजदुर किसान पार्टी धेरै अगाडिदेखि मैत्रीपूर्ण सम्बन्ध कायम गर्न लागिपरेको र चीनको प्रमुख चासो एवम् सम्बन्धहरूलाई समर्थन गरेकोमा चिनियाँ पक्ष उच्च प्रशंसा गर्दछ । चीन-नेपाल सम्बन्ध विकास गर्न चिनियाँ पक्ष नेपाल मजदुर किसान पार्टीसँग आपसी सम्बन्ध बलियो बनाउन चाहन्छ ।
हामी अध्यक्ष बिजुकुँसँगको नेतृत्वमा नेपाल मजदुर किसान पार्टीले पार्टी निर्माण र जनताको सेवामा थप उपलब्धि हासिल गर्ने विश्वास गर्दछौं । धन्यवाद !
अन्तर्राष्ट्रिय विभाग
केन्द्रीय समिति
चिनियाँ कम्युनिस्ट पार्टी

गन्थो ।
अध्यक्ष बिजुकुँसँगले चिनियाँ प्रतिनिधिमण्डललाई स्वागत गर्दै नेपाल-चीन सम्बन्ध प्राचीनकालदेखि घनिष्ठ रहेको र नेपाललाई अप्ठ्यारो पर्दा चिनियाँ जनता र सरकारबाट सहयोग प्राप्त भएको उल्लेख गर्नुभयो ।
“संसारको ठाउँ ठाउँमा भइरहेको अशान्ति र युद्ध रोक्न चिनियाँ कम्युनिस्ट पार्टीका महासचिव एवम् जनवादी गणतन्त्र चीनका राष्ट्रपति सि चिनफिङले गर्नुभएको प्रयास प्रशंसनीय छ । चीनको नयाँ वसन्त वर्षको अवसरमा चिनियाँ कम्युनिस्ट पार्टीका नेता सि चिनफिङ र

चीनको भूमि थाइवानमा अमेरिकी हस्तक्षेपको विरोध गरी एक चीन नीतिको समर्थन गरेको उल्लेख गर्दै कुनै पनि देशको आन्तरिक मामिलामा चीनको हस्तक्षेप नीति नभएको स्पष्ट पार्नुभयो ।
उपमन्त्री एवम् प्रतिनिधिमण्डलका नेतृ हेयानले नेपाल मजदुर किसान पार्टीको ५० औँ स्थापना दिवसको अवसरमा चिनियाँ कम्युनिस्ट पार्टीको विदेश विभागले पठाएको बधाई सन्देश अध्यक्ष बिजुकुँसँगलाई हस्तान्तरण गर्नुभयो ।
उपमन्त्री हेयानले आफू तेस्रो पटक नेपाल आएको उल्लेख गर्दै अध्यक्ष बिजुकुँसँगको नेतृत्वमा नेपाल मजदुर किसान

पार्टीको तर्फबाट धन्यवाद दिन चाहन्छु । चिनियाँ कम्युनिस्ट पार्टीका नेता महासचिव सिले मार्क्सवादी सिद्धान्तअनुसार चीनलाई अघि बढाउन सि विचारधारा प्रतिपादन गर्नुभएको हो । चीनले सबै जनतालाई धनी बनाउने समाजवादी विचारधाराअनुसारको आधुनिकीकरणलाई अगाडि बढाएको हो । पश्चिमी देशको आधुनिकीकरण धनी गरिबको दूरी बढाउने हो ।” उपमन्त्री हेयानले स्पष्ट गर्नुभयो ।
हेयानले थप्नुभयो, “पश्चिमी देशहरू वातावरणलाई विनाश गर्ने, युद्ध गर्ने र उपनिवेश बनाउने काम गरी

आइसीजेले इजरायललाई गाजामा नरसंहार रोक्न आदेश दियो

द हेग, २६ जनवरी (अलजजिरा) । संयुक्त राष्ट्रसङ्घको सर्वोच्च अदालतले इजरायली शासनलाई गाजामा नरसंहार रोक्न आफ्नो शक्तिभित्रका सबै उपायहरू गर्न आदेश दिएको छ ।

गाजापट्टीमा इजरायलको युद्धमा भएको नरसंहारको मुद्दामा दक्षिण अफ्रिकाले अनुरोध गरेको आपत्कालीन उपायहरूको बारेमा अन्तर्राष्ट्रिय अदालतले शुक्रबार आफ्नो अन्तरिम फैसला सुनाएको हो ।

अदालतले इजरायलले आफ्ना सेनाहरूद्वारा नरसंहार गर्न नदिन र कथित नरसंहारको प्रमाणको संरक्षण सुनिश्चित गर्नुपर्दछ भन्यो ।

प्यालेस्टिनीहरू नरसंहार महासन्धिअन्तर्गत संरक्षित समूह भएको

देखिन्छ, अदालतले भन्यो ।
आइसीजेमा शुक्रबारको निर्णयले मुद्दाको मूल आरोपसँग सम्झौता गर्ने

- नरसंहार भयो - तर दक्षिण अफ्रिकाले खोजेको तत्काल हस्तक्षेपमा केन्द्रित थियो ।

अदालतले भन्यो, अरू कुराहरूमध्ये इजरायलले गाजामा नरसंहारको कार्यहरू रोक्नको लागि कदम चाल्नुपर्छ तर युद्धविरामको आदेश भने दिन सकेन ।

न्यायाधीशहरूले नरसंहार आरोपहरूको योग्यतामा फैसला गरेका छैनन्, जसलाई निर्णय गर्न वर्षौं लाग्नसक्छ ।

गाजाका अधिकारीहरूका अनुसार अक्टोबर ७ देखि इजरायलको सैन्य अभियानले कम्तीमा २६,०८३ जना प्यालेस्टिनीहरूलाई मारेको छ र ६४,४८७ अन्य घाइते भएका छन् । भग्नावशेषमुनि अझै हजारौं बेपत्ता छन्, जसमध्ये अधिकांशको मृत्यु भएको अनुमान गरिएको छ ।

विद्युतीय उपकरणको प्रयोगबाट बालबालिकामा पर्ने असर

विद्युतीय उपकरण (मोबाइल, ट्याब, ल्यापटप आदि) को अधिक प्रयोगले:
➢ बालबालिकाको आँखाको ज्योति कमजोर हुने,
➢ दिमागमा असर पर्ने,
➢ समयमा नसुत्ने,
➢ खानपान तथा दिसापिसावमा ध्यान नदिने,
➢ एकान्तमा बस्न मन पराउने,
➢ झिज्याहट हुने,
➢ साथीहरूसँग घुलमिल नहुने,
➢ एकै स्थानमा बसिरहँदा रक्त सञ्चारमा प्रतिकूल प्रभाव पर्ने,
➢ बालबालिकामा अटिजम, शारीरिक तथा मानसिक अपाङ्गतासमेत हुन सक्ने भएकोले बालबालिकालाई विद्युतीय उपकरणको अधिक प्रयोगबाट हुने जोखिमबाट बचाऔं ।

धरानका प्रतिनिधिमण्डल टोलीद्वारा भक्तपुर नपाको अवलोकन अध्ययन भ्रमण

भक्तपुर, १२ माघ । भक्तपुर नगरपालिकाका प्रमुख सुनिल प्रजापतिसँग नेवा: एकता समाज धरानका प्रतिनिधिमण्डल टोलीले शुक्रबार भेट गर्‍यो । भक्तपुर नगरपालिकाको सेवा प्रवाह, विकास निर्माण तथा शिक्षा, स्वास्थ्य, सम्पदा पुन:निर्माणलगायतका क्षेत्रमा नपाले गरेका असल अभ्यासहरूबारे अध्ययन भ्रमणको लागि आएको उक्त टोलीले नगर प्रमुख प्रजापतिसँग भेट गरेको हो ।

सोही क्रममा नगर प्रमुख प्रजापतिले भक्तपुर नपाले स्थानीय तहबाट हुनसक्ने अधिकतम सेवाहरू उपलब्ध गराउँदै आएको बताउनुभयो ।

देशको एक सुन्दर नगर बनाउने उद्देश्यअनुसार काम गरिरहेको भक्तपुर नगरपालिकालाई सङ्घ र प्रदेश सरकारको तर्फबाट समयसमयमा बाधा व्यवधान हुँदै आएको उहाँले सो अवसरमा बताउनुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, "भक्तपुर नगरपालिकाद्वारा सञ्चालित शैक्षिक संस्थाहरूमा गुणस्तरीय शिक्षा प्रदानमात्र नभई हरेक विद्यार्थीलाई देशको सार्वभौमिकता, स्वतन्त्रताबारे चिन्तन मनन गर्न सक्ने देशभक्त नागरिक बनाउने उद्देश्यबाट काम हुँदै आएको छ ।"

भक्तपुर नपाले गरिब विद्यार्थीहरूको निम्ति शैक्षिक ऋणको बन्दोबस्त, कलेजमा अध्ययनरत गरिब

तथा जेहेनदार विद्यार्थीहरूलाई छात्रवृत्तिको व्यवस्था र उच्च शिक्षा अध्ययन गर्ने विद्यार्थीलाई शैक्षिक ऋणको व्यवस्था गर्दै आएको उहाँले बताउनुभयो ।

भक्तपुर नपाका उपप्रमुख रजनी जोशीले भक्तपुर नपाको शिक्षा, स्वास्थ्य, सम्पदा पुन:निर्माण आदि विषयमा विस्तृतमा प्रस्तुतीकरण दिँदै भक्तपुर नपाले विदेशीको भर नपरी आफ्नै स्रोतसाधन र जनताको सहयोगमा भक्तपुरको विकास गरेको बताउनुभयो ।

धरानबाट प्रतिनिधिसभा सदस्य सुशिला श्रेष्ठले भक्तपुरले यहाँको मौलिकता जोगाउनु महत्त्वपूर्ण विषय भएको बताउँदै ख्वप विश्वविद्यालय ऐन अगाडि बढाउन आफ्नोतर्फबाट सक्दो सहयोग गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गर्नुभयो ।

सोही अवसरमा नेवा: एकता समाजका अध्यक्ष महेश श्रेष्ठले भक्तपुर नगरपालिकाको हार्दिक स्वागतप्रति कृतज्ञता ज्ञापन गर्दै नेपालको प्राचीन सहर भक्तपुर र भक्तपुर नपाबाट सञ्चालित कलेजहरूको अवलोकन गर्न पाएकोमा खुसी व्यक्त गर्नुभयो । विकास निर्माण, शैक्षिक सुधारमा भक्तपुरको असल अभ्यासबाट अन्य स्थानीय तहले पनि अनुसरण गर्न सक्ने देश छिटो विकास हुने बताउँदै उहाँले भक्तपुरले सम्पदा संरक्षणमा गरेको काम राष्ट्रले नै अनुसरण गर्नुपर्ने विषय भएको बताउनुभयो ।

कार्यक्रममा भक्तपुर नपा वडा नं. ७ का वडाध्यक्ष उकेश कवाले पनि बोल्नुभएको थियो ।

जिल्लाव्यापी टेबलटेनिस प्रतियोगिताको सुरु

भक्तपुर, १२ माघ । भक्तपुर नगरपालिका ५ नं. वडा समितिको आयोजनामा जिल्लाव्यापी टेबलटेनिस प्रतियोगिताको उद्घाटन कार्यक्रम शुक्रबार सम्पन्न भयो ।

प्रतियोगिता उद्घाटन गर्दै भक्तपुर नगरपालिकाका उपमेयर रजनी जोशीले खेलकुदलाई शिक्षासँगै लान सक्ने राम्रो हुने धारणा राख्नुभयो ।

स्वस्थ रहन खेलकुदमा संलग्न हुनुपर्ने आवश्यकता औल्याउँदै उहाँले स्वस्थ व्यक्तिले मात्र समाजलाई योगदान गर्न सकिने बताउनुभयो ।

भनपा युवा तथा खेलकुद

समितिका संयोजक श्यामकृष्ण खत्रीले नगरवासीको स्वास्थ्यलाई ध्यानमा राखी नगरपालिकाले विभिन्न खेलकुद प्रशिक्षण सञ्चालन गर्नुका साथै नियमितरूपमा प्रतियोगिताहरू गरिरहेको बताउनुभयो ।

भनपा वडा नं. ५ का वडाध्यक्ष योगेन्द्रमान बिजुक्छेले नेपालको राजनीतिक आन्दोलनमा नेमकिपाको भूमिकाबारे चर्चा गर्नुभयो ।

खेलकुद समितिका अध्यक्ष बलराम निहसुतको सभापतित्वमा भएको सो कार्यक्रममा पूर्णगोपाल राजचल, नारायणकृष्ण माकलगायतले बोल्नुभएको थियो ।

पार्टी स्थापना दिवसमा प्रवचन कार्यक्रम

भक्तपुर, १२ माघ । नेपाल कर्मचारी समाज जिल्ला समिति भक्तपुरको आयोजनामा नेपाल मजदुर किसान पार्टीको ५० औं पार्टी स्थापना दिवसको अवसरमा शुक्रबार प्रवचन कार्यक्रम भयो ।

कार्यक्रममा नेमकिपाका वैकल्पिक केन्द्रीय सदस्य नारायणबहादुर दुवालले पार्टी स्थापना हुनुका कारणहरू बताउँदै पार्टी ठुलो र सानो सङ्ख्याले नभई पार्टीले गर्ने देश र जनताको पक्षमा हुने योगदान महत्त्वपूर्ण हुने बताउनुभयो ।

नेमकिपाले भ्रष्टाचारको विरोध गर्दै जाने उल्लेख गर्दै उहाँले देश र जनताको पक्षमा पार्टीले सडक र सदनमा सङ्घर्ष गरिरहेको बताउनुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, "नेमकिपा पुँजीवादी निर्वाचनबाट कामदार जनताको हित हुन्छ भन्ने विश्वास गर्दैन । नेमकिपा सङ्घर्षबाट स्थापना हुने समाजवादी व्यवस्थाले मात्र कामदार जनताको भलो गर्छ भन्ने विश्वास गर्छ ।"

नेपाल कर्मचारी समाज जिल्ला समितिका अध्यक्ष काजीबहादुर पञ्चको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा राजन जती र लक्ष्मीप्रसाद सुवालले पनि बोल्नुभएको थियो ।

विसं २०८१ का लागि १५ पात्रोलाई स्वीकृति, माघ १५ देखि बजारमा आउने

काठमाडौं, १२ माघ (रासस) । नेपाल पञ्चाङ्ग निर्णायक विकास समितिले विसं २०८१ का लागि १५ पात्रो (पञ्चाङ्ग) लाई स्वीकृति दिएको छ । स्वीकृति दिएका पात्रो माघ १५ गतेदेखि बजारमा आउने समितिले जनाएको छ ।

आगामी वर्षका लागि तोयनाथ पन्तको, बाबुराम, नरनाथ, हिमाल, अठोला, तारकेश्वर, सूर्य, आकाश दर्शन, बङ्गलामुखी, शुभ, बाबा गोरखनाथ, कीर्ति, सिद्धि, खप्तड तारानाथ र गौरीशङ्कर गरी १५ पात्रो (पञ्चाङ्ग) लाई स्वीकृति दिने

निर्णय गरेको छ ।

विसं २०७६ सम्म पुस अन्तिम साता नै पात्रो (पञ्चाङ्ग) प्रकाशन भइसक्यो । विसं २०७७ पुस २० गते मन्त्रिपरिषद्ले समितिको गठन आदेश स्वीकृति गरेको थियो । त्यसअघि मन्त्रालयको पत्रका आधारमा मात्र समिति गठन भएर पात्रोलाई स्वीकृति दिने गरिएको थियो । गठन आदेश अनुसार समितिले स्वीकृति दिएका पात्रोमात्र प्रयोग गर्न आम मानिसलाई सूचना प्रकाशन गरी आह्वान गरिएको छ ।

भक्तपुर नगरपालिकाको पर्यटक सूचना तथा सेवा केन्द्र सम्मानित

काठमाडौं, १२ माघ । भक्तपुर नगरपालिकाको भक्तपुर ब्यासीस्थित पर्यटक सूचना तथा सेवा केन्द्र ४५ औं पर्यटक प्रहरी दिवस २०८० बाट सम्मानित भएको छ ।

नेपाल पर्यटन बोर्डको सभाहलमा सम्पन्न उक्त कार्यक्रममा भक्तपुर नगरपालिकाको पर्यटक सूचना तथा सेवा केन्द्रले धेरै वर्षदेखि पर्यटकहरूलाई भक्तपुरलगायत देशभरिका सूचनाहरू प्रदान गर्नुका साथै आवश्यकताअनुसार पर्यटकहरूलाई सेवा प्रदान गर्दै आएको बताउनुभयो ।

कार्यक्रममा पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन मन्त्री सुदन किराँतले भक्तपुर नगरपालिका पर्यटन सूचना तथा सेवा केन्द्र प्रमुख गौतमप्रसाद लासिवालाई सम्मानपत्र हस्तान्तरण गर्नुभएको थियो ।

भक्तपुर नगरपालिकाले भक्तपुर नगरलाई पर्यटकीय गन्तव्यस्थलको

रूपमा विकास गर्न पर्यटक सेवा केन्द्र र सूचना केन्द्रहरू स्थापना गरेको छ । नगरको कला, संस्कृति र सम्पदा संरक्षणलगायत शिक्षा र स्वास्थ्य क्षेत्रमा पनि जनताको सेवा गरी भक्तपुरलाई ज्ञान विज्ञानको केन्द्रको रूपमा विकास गरिरहेकोमा पर्यटन मन्त्रालयको ध्यान

आकृष्ट भएको र यहाँको स्थानीय पथप्रदर्शक र हाते व्यापारीहरूलाई पनि व्यवस्थितरूपले परिचालन गरिएकोमा आयोजकले धन्यवाद ज्ञापन गर्‍यो ।

भक्तपुर नगरपालिकाको पर्यटक सूचना तथा सेवा केन्द्रसहित ललितपुर महानगरपालिका पर्यटक सेवा केन्द्र,

नेपालस्थित बेलायतको कूटनैतिक कार्यालय र मुस्ताङ जिल्लाको पर्यटक सूचना केन्द्रबाट पर्यटकहरू अवलोकन भ्रमणलाई सहज र सुरक्षित बनाएकोमा सम्मान गरिएको हो ।

त्यस्तै पर्यटक प्रहरी दिवसको अवसरमा उत्कृष्ट पर्यटक प्रहरीहरूलाई नगद पुरस्कारसहित सम्मान गरिएको थियो भने खेलकुद प्रतियोगितामा विजयी प्रहरी खेलाडीहरूलाई पुरस्कार वितरण गरिएको थियो ।

कार्यक्रममा संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन मन्त्री सुदन किराँती, सचिव डा. दीपक काफ्ले, प्रमुख प्रहरी महानिरीक्षक बसन्त कुँवर, होटल व्यवसायी सङ्घका अध्यक्ष विनय शाह, पर्यटन विभाग महानिर्देशक चक्रबहादुर बुढा र पर्यटक प्रहरी नायब उपरीक्षक नरेन्द्र कुँवरले पनि बोल्नुभएको थियो ।

अध्यक्ष...

पार्टीको प्रारम्भिक समिति र पार्टीका जनवर्गीय सङ्गठनका कार्यकर्ताहरूसँग भेटघाट गरेको थियो ।

सो भेटघाटमा नेपाल मजदुर किसान पार्टीका सचिव प्रेम सुवालले अमेरिकी साम्राज्यवादले चीनको भूमि थाइवानमा हस्तक्षेप गरी तथाकथित चुनाव गराएकोलाई विरोध एवम् भर्त्सना

गर्नुभयो ।

अमेरिकी साम्राज्यवादले इजरायली फासीवादलाई हातहतियार पठाएर प्यालेस्टिनी भूमि कब्जा र जातीय नरसंहार गरेकोलाई विरोध एवम् भर्त्सना गर्दै सचिव सुवालले २५० वर्षयता अमेरिकी साम्राज्यवादले संसारका ५०० भन्दा बढी ठाउँमा सैन्य हस्तक्षेप गरेको उल्लेख गर्नुभयो ।

सचिव सुवालले कम्युनिस्ट दाबी

गरी पुँजीवादी सरकारमा गएका नेपालका शासक दलहरूले कामदारवर्गको हितभन्दा शोषकवर्गको हितलाई प्राथमिकता दिएको उल्लेख गर्नुभयो ।

उपमन्त्री हेयानले नेपाल मजदुर किसान पार्टीका साथीहरूसँग भेटघाट गर्न पाएकोमा खुसी व्यक्त गर्नुभयो ।

सुरूमा भक्तपुरको लायुक् पुगेको चिनियाँ प्रतिनिधिमण्डललाई सचिव

सुवाल, भक्तपुर नगरपालिकाका प्रमुख सुनिल प्रजापति, पार्टीका प्रदेश सांसदहरू सुरेन्द्रराज गोसाई र सृजना सायजू, केन्द्रीय सदस्य अनुराधा थापामगर, भक्तपुर नगरपालिकाका जनप्रतिनिधिहरूले स्वागत गर्नुभएको थियो ।

चिनियाँ प्रतिनिधिमण्डलले लायुक्, टौमडी र ख्वप अस्पताल ब्रह्मायणीको अध्ययन गरेको थियो ।

वागीश्वरी कलेज तुमचो, कमलविनायक, भक्तपुर-९			
दरभाउपत्र स्वीकृत गर्ने आशयको सूचना			
यस कलेजको लागि आवश्यक मेशिनरी उपकरण खरिद गर्न मिति २०८०/०९/२३ गते दोस्रो पटक मजदुर दैनिकमा प्रकाशित दरभाउपत्र आह्वानको सूचनाअनुसार रितपूर्वक दर्ता हुन आएका दरभाउपत्रहरूमध्ये निम्न लिखित दरभाउपत्र सारभूत रूपमा प्रभावग्राही भई स्वीकृतको लागि छनौट भएको हुँदा सार्वजनिक खरिद ऐन २०६३ को दफा २७ बमोजिम सबैको जानकारीको लागि यो ७ दिने दरभाउपत्र स्वीकृत गर्ने आशयको सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।			
क्र.सं.	ठेक्का नं.	दरभाउपत्रदाता	कबोल अड्क (मू.अ.क. बाहेक)
१.	BC/01/SQ/MACHINERY EQUIPMENT/080/081	HM Group of Company Pvt. Ltd.	११५२०००/-
वागीश्वरी कलेज सम्पर्क नं. ०१-६६१८३१९, ०१-६६२०५४०			

सङ्क्षिप्त समाचार

सरकारी अनुदानको मल बाटोबाटै गायब !

खजुरा (बाँके), १२ माघ । सङ्घीय सरकारद्वारा अनुदानमा बाँके नरैनापुरका किसानका लागि पठाइएको मल बाटोबाटै हराएको पाइएको छ । बाँकेको नरैनापुर-५ मटेयास्थित राप्ती कृषि सहकारी संस्था लिमिटेडले पाएको एक सय ३० बोरा मल बाटोबाटै गायब भएको हो ।

नरैनापुरका किसानका लागि कृषि सामग्री कम्पनीबाट यही माघ ९ गते बुझाइएको दुई सय बोरा (प्रतिबोरा ५० किलो) सङ्घीय सरकारबाट अनुदान प्राप्त भएको थियो । उक्त अनुदानित युरिया मलमध्ये सहकारीको गोदाममा ६४ बोरा मात्रै फेला परेको बाँकेका प्रमुख जिल्ला अधिकारी श्रवणकुमार पोखरेलले जानकारी दिनुभयो ।

उहाँका अनुसार ६ बोरा मल स्थानीय किसानलाई बिक्री गरेको भर्पाई पेस भएको छ भने बाँकी हनुपर्ने एक सय ३० बोरा युरिया मल बाटोबाटै गायब भएको छ ।

बाँकेका सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी लालबहादुर गुरुङको नेतृत्वमा वाणिज्य, कृषि ज्ञानकेन्द्र, कृषि सामग्री कम्पनीका प्रमुखसमेतको सहभागितामा बिहीबार गएको अनुगमन टोलीले नरैनापुरस्थित कृषि सहकारी 'राप्ती कृषि सहकारी संस्था लिमिटेड' नरैनापुर-५ को आकस्मिक अनुगमन गरेको थियो ।

उक्त सहकारीले प्रचलित कानुनविपरीतको कार्य गरेको पाइएकाले उपभोक्ताहित संरक्षण ऐनबमोजिम रु. दुई लाख जरिवाना गरिएको प्रिजिअ पोखरेलले बताउनुभयो । अहिले गोदाममा भएको ६४ बोरा अनुदानित मल सिल गरिएको छ भने गायब भएको एक सय ३० बोरा मलबारेमा सात दिनभित्र स्पष्टीकरणसहित उपस्थित हुन निर्देशन दिइएको छ ।

अनुदानको मल तोकिएको सहकारीमार्फत तोकिएका क्षेत्रका किसानले पाए नपाएको सुनिश्चित गर्न जिल्ला प्रशासन कार्यालयका सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी लालबहादुर गुरुङको नेतृत्व टोलीले आकस्मिक अनुगमन गरेको हो । रासस

'टुरिष्ट गाइड' एसोसियसनका अध्यक्षमा देवकोटा

काठमाडौं, १२ माघ । 'टुरिष्ट गाइड' एसोसियसन अफ नेपाल (टुगान) को अध्यक्ष पदमा थानेश्वर देवकोटा निर्वाचित हुनुभएको छ ।

टुगानको एग्राति सम्पन्न ३० औं वार्षिक साधारणसभा तथा निर्वाचनमा अर्को अध्यक्षका प्रत्यासी कुमार पुरीलाई पराजित गर्दै देवकोटा अध्यक्ष पदमा निर्वाचित हुनुभएको हो । यस्तै महासचिवमा टङ्कप्रसाद दुवाडी, कोषाध्यक्षमा रोहितकुमार फ्याँल निर्वाचित हुनुभएको छ भने वरिष्ठ उपाध्यक्षमा प्रभालक्ष्मी प्रधानाङ्ग, प्रथम उपाध्यक्षमा शुक्देव सिरदेल्, द्वितीय उपाध्यक्षमा उत्तमप्रसाद देवकोटा, सचिवमा माधवराज श्रेष्ठ यसअघि नै निर्वाचित चयन भइसक्नुभएको थियो ।

कार्यसमिति सदस्यमा राजेन्द्रराज बज्राचार्य, नारायण बुढाथोकी, रामहरि तिम्सिना र सरस्वती घिमिरे निर्वाचित हुनुभएको प्रमुख निर्वाचन अधिकृत रमेश खतिवडाले जानकारी दिनुभयो ।

साधारणसभाको उद्घाटन गर्दै संस्कृति पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन मन्त्रालयका सचिव डा. दीपक काफ्लेले टुरिष्ट गाइड विदेशी पर्यटकलाई नेपालको दूतका रूपमा काम गर्ने भएकाले विदेशी पाहुनालाई राम्रो व्यवहार गरी अन्तर्राष्ट्रियस्तरमा नेपालका बारेमा सही सन्देश प्रवाह गर्न आग्रह गर्नुभयो ।

उहाँले पछिल्लो समय नेपालको पर्यटन क्षेत्र विस्तारै लयमा फर्कदै गएकोले सरकारले पर्यटन प्रवर्द्धनका कार्यक्रमलाई विशेष जोड दिइरहेको उहाँको भनाइ थियो । रासस

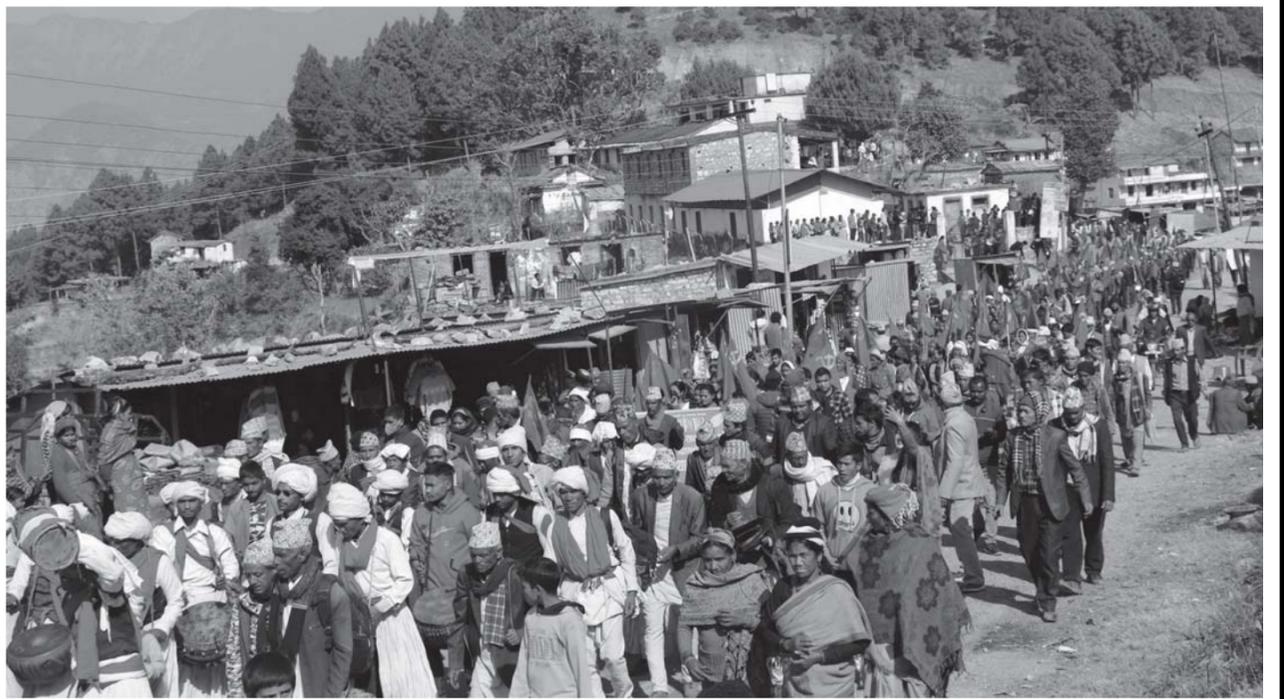
'पुपुरो' गर्ने छन्त्याल समुदायको पुख्यौली परम्परा

म्याग्दी (बेनी), १२ माघ । उमेरले चार वर्ष पार गरेका धवलागिरि गाउँपालिका-५ मलम्पारका लिएन घरका छन्त्याल आफ्नो परिवारका आफन्तसँग पोखरामा बसोबास गर्नुहुन्छ । लिएनका बुबा खिमबहादुर र आमा दमायाँ रोजगारको सिलसिलामा अस्ट्रेलियामा हुनुहुन्छ ।

पोखरामा घरसमेत बनाएर बसोबास गर्दै आउनुभएका छन्त्याल परिवारले खिमबहादुरका जेठा छोरा लिएनको 'पुपुरो' भने गृहगाउँ मलम्पारमै गर्नुभयो । लामो समयदेखि पोखरामा बसोबास गर्दै आए पनि आफ्नो परिवारमा जन्मिएका जेठा छोराको पुत्र बढाउ अर्थात् पुपुरो भने उहाँहरूले पुख्यौली गाउँमा गर्नुभएको हो ।

छन्त्याल समुदायमा घरमा जेठा छोरा जन्मिएको खुसियालीमा हर्ष बढाउस्वरूप पुपुरो गर्ने पुख्यौली परम्परा र संस्कृति रहेको छ । यस दिनमा आफ्ना आफन्त र मान्यजनलाई निम्ता दिएर घरमा पुख्यौली नाच देखाउने गरिन्छ भने पुपुरो गर्ने परिवार र बालकलाई टीका लगाएर आशिष दिने चलन रहेको छ ।

लामो समयदेखि पोखरामा बसोबास गर्दै आए पनि आफ्नो पुख्यौली गाउँठाउँमा आएर नै जेठा छोरा लिएनको पुपुरो गरेको उहाँका ठूलोबुबा कृष्ण छन्त्यालले बताउनुभयो । "हामीले पोखरामै पनि बाबुको पुपुरो गर्न सक्थ्यौं, तर हामी यही गाउँमा जन्मियौं, हुर्कियौं, आज जहाँ भए पनि हामीले आफ्नो संस्कारलाई गाउँमै आएर पूरा गर्नुपर्छ भन्ने मान्यताले जन्मथलोमा आएर गरेका हौं", उहाँले भन्नुभयो । पुपुरोका अवसरमा पुख्यौली समूहले नाचगान गर्ने र स्थानीय आमासमूह र युवाक्लबले स्वागत र सम्मान गर्ने चलन रहेको छ । रासस

नेपाल मजदुर किसान पार्टीको ५० औं स्थापना दिनवसको अवसरमा माघ १० गते दैलेखको चामुण्डा विन्द्रासैनी नगरपालिकाको जम्बुकाँध बजारमा भएको विशाल जुलुस प्रदर्शन । तस्बिर : मजदुर दैनिक

आँखा उपचारमा ऐतिहासिक फड्को : २९ हप्तामा जन्मेको शिशुको 'लेन्स स्पेयरिड भिट्रेक्टोमी' सफल

- विष्णु नेपाल

काठमाडौं, १२ माघ । नेपाल आँखा अस्पताल त्रिपुरेश्वरमा 'लेन्स स्पेयरिड भिट्रेक्टोमी' (एलएसभी) पद्धतिबाट गरिएको जटिल प्रकारको आँखाको शल्यक्रिया सफल भएको छ । सो अस्पतालमा यसप्रकारको शल्यक्रिया पहिलोपटक गरिएको हो । यस्ता जटिल शल्यक्रिया नेपालमा विरलै हुने बताइएको छ ।

नवजात शिशुको 'रेटिनोप्याथी अफ प्रि मेच्योरिटी' (आरओपी) का कारण आँखामा रगत जमेर पर्दा तानिएको एवं आँखामा रगत जाने नसाको अविकसित अवस्थामा एलएसभी गरिन्छ । विगतमा यस्तो आँखाको उपचार गर्न भारत जानुपर्ने अवस्था रहिआएको जनाइएको छ ।

आँखा उपचारको केन्द्रीय सो अस्पतालमा २९ हप्तामा जन्मिएको नवजात शिशुको बायाँ आँखाको 'एलएसभी' शल्यक्रियामार्फत गरिएको उपचारले आँखा उपचारमा ऐतिहासिक सफलता पाएको हो । काठमाडौं उपत्यकाभित्रकै एक अस्पतालबाट 'रेफर' भई आएको ती शिशुको आँखाको गत पुस १० मा शल्यक्रिया गरिएको थियो । सो जटिल शल्यक्रियामा नेतृत्व गरेकी चिकित्सक प्रिया बजगाईंले भन्नुभयो,

"२९ हप्तामा जन्मेको शिशुको एलएसभी पद्धतिमार्फत शल्यक्रिया गरिएको नेपाल आँखा अस्पतालमा पहिलोपटक हो । बुधबार फलोअप उपचारका लागि शिशुलाई अस्पतालमा ल्याइएको थियो । मैले शिशुको दुवै आँखा परीक्षण गर्दै, आँखामा सुधार हुँदै गएको छ र वृद्धिविकास हुँदै जाँदा समस्या न्यून हुँदै जाने देखिन्छ । तर, फलोअप उपचार भने गरिरहनुपर्छ ।"

उहाँकै नेतृत्वमा ती शिशुको दायाँ आँखाको आरओपी समस्याको लेजर प्रविधिमार्फत उपचार गरिएको थियो । चिकित्सक बजगाईंले भन्नुभयो, "शल्यक्रियाको दायाँ आँखाको लेजर प्रविधिबाट उपचार सफल भएपछि यसको २० दिनपछि मात्र बायाँ आँखाको जटिल शल्यक्रिया एलएसभी गरिएको हो, जुन सफल पनि भयो ।"

सो शल्यक्रियामा उहाँसहित पेडाएट्रिक एनेस्थेशियोलोजिस्ट शान्ता सापकोटा सहभागी हुनुहुन्थ्यो । रेटिना विशेषज्ञ बजगाईंलाई शिशुको एलएसभी शल्यक्रिया गर्न करिब एक घण्टाभन्दा बढी समय लागेको थियो । उहाँले भन्नुभयो, "यस्ता शल्यक्रिया सफल हुन अथवा असफल हुन पनि सक्छ । तर, मैले ती शिशुको आँखाको ज्योती जोगाउन अन्तिम पर्यन्त गर्दै जुन सफल

भयो । यो मेरो जीवनका लागि पनि खुसीको क्षण हो ।" शिशुको जन्म हुँदा उनको तौल एक हजार दुई सय ग्राममात्र रहेको बताइएको छ । जन्मिएपछि २८ दिनसम्म शिशुको एनआइसीयूमा उपचार भएको थियो । जन्मेको ३४ दिनपछि आइसियूमा रहेकै अवस्थामा शिशुको आँखा उपचार गर्न आँखा अस्पताल ल्याइएको थियो । आँखा रोग विशेषज्ञका अनुसार आँखाको रक्त नसा विकसित नभएको अवस्था अर्थात् 'आरओपी' पाँच चरणका हुने गर्दछ । पहिलोदेखि दोस्रोसम्म क्रमशः शिशुको वृद्धिविकाससँगै नसाको पनि वृद्धिविकास हुँदै जाने गर्दछ तेस्रो र चौथो चरणमा पुग्दा लेजर वा इन्जेक्सन तथा अन्तिम चरणमा शल्यक्रियामार्फत उपचार गर्नुपर्ने हुन्छ ।

आँखा उपचार सेवामा छोटो समयमा अडबल सेवा प्रदान गरिरहनुभएका उहाँले प्रसूतीगृह थापाथलीमा जन्मेका नवजात शिशुको आँखा उपचार पनि संलग्न हुनुहुन्छ ।

आँखा अस्पतालका नवनि्युक्त प्रमुख कार्यकारी अधिकृत धर्मराज गोसाईंले ती शिशुको शल्यक्रियालयगत अन्य उपचारका लागि 'एक एक पाइला फाउन्डेसन' बाट शोधभर्ना हुनेगरी अभिभावकसँग शुल्क कुनै नलिएको

जानकारी दिनुभयो ।

अस्पतालका मेडिकल रेकर्ड अधिकृत सन्तोष पौडेलका अनुसार अस्पतालले गत वर्ष सेवा पुऱ्याएका एक लाख ५७ हजार बिरामीमध्ये ३४ हप्ता मुनिका तीन सय शिशु रहेका थिए । तीमध्ये ३६ शिशुको 'लेजर अभास्टिन इन्जेक्सन' मार्फत आँखाको उपचार गरिएको थियो । यस प्रकारको उपचार सेवाका लागि पनि सर्वोत्कृष्ट मानिन्छ ।

आरओपी भनेको के हो त ? शिशु जन्मँदा कम तौल भएका अथवा सयम नभई चाँडै जन्मेका शिशुको आँखाका असर गर्ने रोग हो । यो रोग लागेपछि आँखाको पर्दाको रक्तनली सामान्यरूपमा बढ्न र विकसित हुन पाउँदैन । रोगले आँखाको सामान्य समस्यदेखि पर्दा फाट्नेजस्ता गम्भीर र अन्ततः दृष्टिहीनतासम्म निम्त्याउन सक्छ ।

चिकित्सक बजगाईंका अनुसार यस्ता आँखा रोगका सिकार कम तौल (दुई किलोग्राम) भन्दा कम जन्मेका नवजात शिशु, गर्भावस्था अवधि ३४ हप्ताभन्दा कम जन्मेका शिशु, जुन्त्याहा जन्मेका तथा कृत्रिम गर्भाधानका माध्यमबाट जन्मेका शिशु तथा शारीरिक कमजोरी भएका शिशु जोखिममा हुने गर्दछन् । रासस

उखु र अदुवापछि बेसारको 'ब्रान्डिङ' गर्दै सहकारी

गलकोट (बागलुङ), १२ माघ । अधिकांश सहकारी उद्देश्यअनुरुप नचलेको गुनासोका बिच यहाँको एक सहकारीले बहुआयामिक उत्पादनलाई शेर सदस्यलाई जोड्न थालेको छ । छ वर्षदेखि उखु र अदुवा उत्पादन गर्दै आएको बागलुङको सिम्रिक कृषि तथा पशु व्यावसायिक सहकारी संस्थाले यस वर्षदेखि बेसारलाई 'ब्रान्डिङ' गरेर बजार पठाएको छ ।

सहकारीले बागलुङको काठेखोला गाउँपालिका-२ भीमापोखराको दुई स्थानमा १० रोपनी बाँझो जग्गा भाडामा लिएर उखुखेती गर्दै आएको थियो भने तीन वर्षयता बागलुङ नगरपालिका-४ कुँडुलेमा दुई रोपनी जग्गा भाडामा लिएर बेसारखेती गर्दै आएको छ । यस्तै तितौरेमा दुई रोपनी जग्गामा अदुवाखेती गर्दै आएको छ ।

सहकारीले उत्पादन गरेको बेसारलाई यस वर्षदेखि ब्रान्डिङ गरेको छ । सहकारी संस्थाले वार्षिक २० क्विन्टल उखु बिक्री गर्दै गरेको थियो ।

यस वर्ष सहकारीले एक लाख बराबरको बेसार बिक्री गरेको र अन्य बीउलाई सदस्यमा सापटी दिएको सहकारीका कोषाध्यक्ष तथा कुँडुलेका अगुवा कृषक जगन्नाथ सापकोटाले बताउनुभयो ।

सापकोटाले भन्नुभयो, "सहकारीले बेसारखेती गर्न थालेको दुई वर्ष भयो, यस वर्षबाट बेसार बिक्री गर्न थालेका छौं । एक लाख बराबरको बेसारलाई ब्रान्डिङ गरेर बिक्री गर्नु, अन्य बेसार सोही जग्गामा लगायौं भने बाँकी बीउ पुँजीका लागि सदस्यलाई वितरण गरिएको छ, वितरण गरेको बीउ अर्को वर्ष सहकारीलाई नै फिर्ता गर्नुपर्दछ । तितौरेमा दुई रोपनी जग्गामा अदुवा उत्पादन गर्दै आएका छौं, सहकारीले कृषिउपजको बजारीकरणसँगै सदस्यलाई कृषिमा आत्मनिर्भर गराउनका लागि अदुवा र बेसारको बीउ सापटी दिने प्रचलन हाम्रो सहकारीमा छ ।"

सहकारीका आठ सय शेर सदस्यमध्ये अधिकांश सदस्य कृषक

भएकाले उनीहरूलाई अदुवा र बेसारको बीउ वितरण गर्दै आएको छ । सहकारीले तीन ठाउँमा उखु, बेसार र अदुवा उत्पादन गर्दै आएको छ भने बेसार र अदुवाको बीउ सदस्यलाई वितरण गरिन्छ भने बाँकी रहेको बेसार र अदुवा बजारमा बिक्रीका लागि पठाउने गरिएको छ ।

बागलुङ नगरपालिका-७ तितौरेमा दुई रोपनी जग्गामा सहकारीले नै अदुवाखेती गर्दै आएको छ । सहकारीले ठूलो परिणाममा उत्पादन गर्न नसके पनि सदस्य लक्षित उत्पादन गरिरहेको सहकारीका अध्यक्ष चूडामणि उपाध्यायले जानकारी दिनुभयो । उपाध्यायका अनुसार गत पुसमा आयोजना गरिएको साधारणसभामा बेसारलाई मायाको चिनोका रूपमा अतिथिलाई दिइएको थियो ।

अध्यक्ष उपाध्यायले भन्नुभयो, "सहकारीका सदस्यलाई कृषिमा प्रोत्साहन गर्ने हाम्रो नीति छ, अहिले सापटी बीउ दिने, थपेर फिर्ता लिने र बजारमा अर्को वर्ष बिक्री गर्ने नीति ल्याएको छ ।

सुरुसुरुमा सदस्यलाई बीउ दिनेगरी मात्रै उत्पादन गर्नु, सदस्यबाट फिर्ता आउन थालेपछि यस वर्षदेखि ब्रान्डिङ गरेर बिक्री गर्न थालेका छौं ।"

बेसारलाई पिसेर ब्रान्डिङको काम यस वर्ष सुरु भएको छ । पहिलो वर्ष रु. ५० हजारको बेसार बिक्री गरेको छ । बसेन बेसार र अदुवाको उत्पादनका लागि सदस्यलाई सापटी बीउ दिने र थपेर सदस्यले फिर्ता गर्ने नीति लिइएको उपाध्यायको भनाइ छ । बिक्री गर्न नसकेका किसानको उत्पादनसमेत खरिद गरेर बजार खोज्ने काम सहकारीले गर्दै आएको छ । सहकारीले पाँच केजी अदुवाको बीउ सापटी दिएको कृषकलाई उत्पादनपछि ६ केजी फिर्ता गर्नेगरी किसानलाई कृषिमा प्रोत्साहन गरिरहेको छ । सहकारी संस्थाको शेर पुँजीको ४० प्रतिशतभन्दा बढी लगानी व्यावसायिक उत्पादनमा लगाउने गरी सहकारी योजनाबद्ध ढङ्गले अधि बढेको छ । रासस

। सम्पादकीय ।

विदेश मोहको परिणाम

नेपालीहरू जतिजति अमेरिकाको नजिक नजिक पुग्दै छन् उतिउति त्यहाँका राम्रा कुरा सिकनुभन्दा छलकपट र जालीफट्याई गर्न जानेको थाहा हुँदै छ । अर्को भाषामा अपराध र अपराधीहरू बढ्दै गएको प्रस्ट छ ।

एउटा समाचारको शीर्षक छ- 'सूचना प्रविधि सम्बद्ध ठेक्काका (मास्टर माइन्ड) विकल र सुनिलको धन्दा', 'नेपालमा भ्रष्टाचार, सिङ्गापुरमा नियुक्ति र अमेरिकामा पीआर' (नयाँ पत्रिका ११ माघ २०८०) ।

अर्को शीर्षक छ, 'गैरकानुनी सम्पत्ति मुद्दामा अख्तियारको अर्को छानबिन, पदको चरम दुरुपयोग' । विकल पौडेल र सुनिल पौडेलले नेपाल राष्ट्र बैङ्कको स्वीकृतिविना विदेशी बैङ्कमा विदेशी मुद्रामा खाता खोली १ करोडभन्दा बढी रकम जम्मा गरेको भेटिएको छ । उनीहरूले नेपालको सरकारी सेवामा रहँदाकै अवस्थामा अन्तर्राष्ट्रिय परामर्श दाताको पदमा औपचारिकरूपमा नियुक्ति लिएका थिए । विकलले त अमेरिकाको स्थायी आवासीय अनुमति (पीआर) समेत लिएको देखिएको अख्तियारले जनायो ।

नेसनल पेमेन्ट गेटवे खरिदको २३ करोड २७ लाख २८ हजार घोटाला मुद्दा विशेष अदालतमा विचाराधीन रहेकै अवस्थामा प्रतिवादीद्वय नेपाल टेलिकमका निलम्बित प्रबन्ध निर्देशक सुनिल पौडेल र सुरक्षित मुद्रण केन्द्रका निलम्बित कार्यकारी निर्देशक विकल पौडेलविरुद्ध अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले दोस्रो अनुसन्धान थालेको छ ।

माथिल्ला पद र परिवारका युवाहरू कसरी देश र समाजको विरुद्ध आर्थिक अपराधहरू गर्न पुगे भन्नेबारे छानबिन गर्दा पढेलेखेका र जे पनि गर्न तयार जोसिला युवाहरूलाई अपराध गर्ने काममा विदेशीहरूले छिटो फसाउन किन सकेका हुन् भन्ने शङ्का गर्ने ठाउँ छ ।

पश्चिमी देशका युवाहरू राजनीति, अपराध र अनेक अपचलनमा फस्ने गरेको बताइन्छ । 'युवाहरू भावुकतामा जे गर्न पनि तयार' हुने हुँदा विदेशीहरू तेस्रो विश्वका मुलुकहरूमा सम्भवतः युवाहरूलाई मात्रै प्रोत्साहन गर्छन् किनभने प्रौढहरू पारिवारिक र सामाजिक इज्जतको कारण विदेशसँग सम्बन्धित अपराधमा तुलनात्मकरूपले कम देखिन्छन् । सोभियत सङ्घमा पश्चिमाहरूले ठुठुला लेखक, कवि र कलाकारहरूलाई समेत अपराधमा फसाएर आत्महत्या गर्न बाध्य पार्छन् । नेताहरूलाई समेत मन्त्र विष (स्लो प्वाइजन) प्रयोग गर्छन् । यो उपाय अमेरिकीहरूले अफ्रिका, ल्याटिन अमेरिका र अरब देशहरूमा पनि प्रयोग गरेको अध्ययनले बताउँछ ।

लाखौंलाख युवाहरू विदेश पस्दा विदेशी अपराधीहरूको चङ्गुलमा फसेका कति युवाहरूले नेपाल र नेपालीहरूको विरोधमा अपराध गर्ने हो ? अहिले नै अनुमान गर्न गाह्रो छैन । सोभियत सङ्घको अन्तिमतिर त्यहाँ ३ लाख विदेशी गैरसरकारी संस्थाहरू थिए । केही एनजीओ र अनेक कन्सल्टेन्सीहरूले पनि कैयौं राम्राराम्रा र योग्य युवाहरूलाई विदेश लगेका थिए- हुलमुलमा !

युरोपका एकपछि अर्को पूर्वसमाजवादी देशहरू अहिले पश्चिमको उपनिवेश बनेर छटपटाइरहेका छन् । पुराना जालीफटाहा र नयाँ पुँजीपतिहरूमात्रै समाजवादको खरानीमाथि बसेर 'प्रजातन्त्र' को गीत गाइरहेका छन्- रक्सीको सिसी बोकेर । बहुमत जनता हाहाकारमा छन् ।

नेपालको भविष्य पनि अन्धकारको खाडलमा डुब्ने बेर लाग्दैन । यदि समयमै युवाहरूलाई विदेश पठाउने र फर्केका युवाहरूबारे जाँचबुझ नगरे तथा सरकारी सेवाका जिम्मेवार पदमा बसेका ठुलाबडालाई कडा निगरानीमा नराख्ने हो भने देश बन्दैन । अतः विदेशसँग गरिने अपराधलाई नियन्त्रण गर्ने कडा कानूनको तर्जुमा गर्ने हो भने अत्यन्त डरलाग्दो स्थिति देशले भोग्नुपर्ने देखिन्छ ।

यस कुरालाई गम्भीररूपमा लिइएन र सोअनुसारको कडा कानून बनाई देशलाई जोगाउने काम गरिएन भने नेपालका आधाभन्दा बढी युवा जनप्रतिनिधिहरू फस्नेछन् र भोलि तिनीहरू नेपालको जेलमा होइन, विदेशी जेलमा पनि बन्दी बन्नेछन् । छलफल गरौं, अध्ययन र अनुसन्धान गरौं !

दुङ्गादेखि मिसाइलसम्म, प्यालेस्टिनी प्रतिरोधको अभूतपूर्व सैन्य क्षमता वृद्धि

इवान केसिक

अल-अक्सा तुफान अपरेसनले युद्ध क्षेत्रको गतिशीलतालाई अपरिवर्तनीयरूपमा पुनः परिभाषित गरेको छ । विशेषगरी प्यालेस्टिनी प्रतिरोधले पश्चिममा सैन्य पण्डितहरूलाई आफ्नो तयारी र इजरायली कब्जाकारी शासनमा भारी र अपूरणीय प्रहारहरू गर्ने क्षमताका साथ अचम्मित पारेको छ ।

विगत पन्ध्र हप्ता गाजापट्टीमा इजरायली नरसंहारकारी आक्रमणविरुद्ध प्यालेस्टिनी प्रतिरोधद्वारा चिह्न लगाइएको छ । प्यालेस्टिन प्रतिरोधी समूह हमासको सशस्त्र शाखाले सबैलाई चकित पारेको

तापनि प्यालेस्टिनी प्रतिरोध बढ्दै गइरहेको छ र यहूदीवादी इजरायली कब्जाको संरचनामा भारी प्रहारहरू भइरहेका छन् ।

चोटपटकदेखि बलिदानसम्म

प्यालेस्टिनी मिसाइल कार्यक्रमको कथा दशकौंको बलिदान, चतुरता, समर्पित काम र सफल व्यवस्थापनको कथा हो र सबैभन्दा माथि अपमानको प्रतिरोधको भावना हो । रङ्गभेदी शासनको विरुद्धको प्रतिरोधको यो लामो र कठिन मार्ग दुई इन्तिफादाको समयमा इजरायली सशस्त्र गाडीहरूमा प्यालेस्टिनी दुङ्गा प्रहारबाट सुरु भयो र एक दिनमा

प्रतिरोधलाई कमजोर पार्न र सैन्य प्राविधिक फाइदा कायम राख्न सबै प्रयास गरियो ।

यस असमानतालाई चित्रण गर्ने एउटा उदाहरण १५ वर्ष पहिलेको गाजा नरसंहार हो जब इजरायली बमबाट सयौं प्यालेस्टिनी नागरिकहरू मारिएका थिए । सयौं इजरायली नागरिकहरू, तथाकथित 'युद्ध पर्यटकहरू' नजिकैका पहाडहरूमा भेला भए र हर्षोल्लास गरे । जे होस्, इजरायली ट्याङ्कामा चढान हान्ने प्यालेस्टिनी युवकहरूको प्रतिष्ठित तस्बिरलाई पछ्याएका यहूदीवादीहरू बसोबास गर्नेहरूको त्यो भीषण रक्तपिपासु

विस्मृतिमात्र रहन पुग्यो ।

इजरायली शासनले चेतावनी प्रणालीको विकास गरेर यी रकेट आक्रमणहरूको प्रभावकारिता रोक्न प्रयास गर्यो । यसले आयरन डोमको विकासमा ठुलो रकम लगानी गर्‍यो, सैन्य प्रणाली जून अक्टोबर ७ मा दयनीयरूपमा असफल भयो ।

यसले कसम विकासको लागि जिम्मेवार हमास रकेट इन्जिनियरहरूको हत्याको बारेमा पनि घमण्ड गर्‍यो, यसले प्यालेस्टिनी 'मस्तिष्क विश्वास' लाई अपाइगा पार्न सक्छ वा नयाँ पुस्तालाई विकासमा संलग्न हुनबाट रोक्न सक्छ,

छ । यसको विशाल हतियार शस्त्रागार सबै स्थानीयरूपमा निर्मित छन् ।

सन् २०२३ को अन्त्यतिर, हमासको सैन्य शाखा सहिद इज्ज एड-दिन अल-कसाम ब्रिगेडले एक भिडियो जारी गर्‍यो । जसमा उसले आफ्नो क्षेप्यास्त्र हतियार देखाउँछ जुन कब्जा गरिएको क्षेत्र गाजाको प्रत्येक कुनाकुनामा पुग्न सक्षम छ । यहूदी शासनले आक्रमण सुरु गरेको तीन महिनाभन्दा बढी समय बितिसक्दा पनि यो हतियार भण्डार कायमै छ ।

संयुक्त राज्य अमेरिका र युरोपबाट आयात गरिएका सबै उन्नत र अत्याधुनिक हतियार प्रणालीका साथमा इजरायली शासन प्यालेस्टिनी प्रतिरोधी समूह र उनीहरूका लडाकुहरूको सशस्त्र शाखालाई माटोमा मिलाउन असमर्थ भएको पश्चिमका सैन्य विशेषज्ञहरूले स्वीकार गर्छन् ।

इजरायली शासनले अक्टोबर ७ देखि गाजामा ६७००० टन बम खसाले

५,००० रकेट प्रक्षेपण गर्ने क्षमता र महिनौं युद्धको लागि पर्याप्त रकेट शस्त्रागारको साथ जारी छ ।

हमास र अन्य प्यालेस्टिनी समूहहरूले प्रदर्शन गरेको मिसाइल क्षमता र कार्यक्षेत्रले सबै अन्तर्राष्ट्रिय पर्यवेक्षकहरू, इजरायली खुफिया सेवाहरूलाई समेत चकित पारेको थियो । विशेषगरी चाखलाग्दो कुरा के हो जुन सर्तहरूमा अपरेसन गरिएको थियो ।

यहाँ यो तथ्य स्मरण गर्न सान्दर्भिक छ कि गाजापट्टी १९६७ देखि २००५ सम्म इजरायली कब्जामा थियो र त्यसबेलादेखि एक भयङ्कर भूमि, समुद्री र हवाई नाकाबन्दीअन्तर्गत रहेको छ । उक्त नाकाबन्दीले हतियारमात्र होइन तर तिनीहरूको उत्पादनका लागि जरूरी सामग्री साथै आधारभूत वस्त्रहरूको आयातलाई पनि रोक्छ ।

इजरायली शासनले प्यालेस्टिनको स्वतन्त्रताको लागि लडिरहेका समूहहरूलाई सजिलै हटाउन सक्नु भनेर

जयजयकारबाट समय परिवर्तन भएको छ ।

हतियारमा हात मिलाउँदै

तस्करि वा घरेलुरूपमा उत्पादित, नजिकको लडाईं र आफ्नै माटोमा आक्रमणकारी सेनाहरूको सामना गर्ने उद्देश्यसहितका प्यालेस्टिनी प्रतिरोध प्रारम्भमा सामान्य र मौलिक हतियारहरूमा निर्भर थियो ।

आक्रमण राइफल र विस्फोटकहरूको वर्षौं प्रयोगपछि, एक साधारण कासम रकेट २००१ मा देखा पर्‍यो । मुट्ठीभर किलोमिटरको दायरा र कम विनाशकारी शक्तिको साथ, जसले पहिलोपटक इजरायली कब्जाविरुद्ध प्रतिशोधात्मक हमला सम्भव बनायो ।

समयको साथसाथै, कसम मोडेलको दक्षता बढ्दै गयो र पहिलो इजरायली सैन्य अड्डाहरू र कब्जा गरिएका सहरहरू २०१० मा प्रहारको दायराभित्र आए, जसले गाजाको सिमानामा 'युद्ध पर्यटकहरू' को घटना अचानक

जुन प्रतिगामी मूल्याङ्कन साबित भयो ।

आज, प्यालेस्टिनी प्रतिरोधसँग सयौं किलोमिटरको दायरा भएका रकेटहरू र सयौं किलोग्रामको पेलोडका साथ वारहेडहरू छन्, जुन कब्जा गरिएको प्यालेस्टिनी क्षेत्रहरूमा कुनै पनि बिन्दुमा पुग्न सक्षम छन् । तिनीहरूको आकारको कारण, यी रकेटहरू विदेशबाट गाजापट्टीमा तस्करि गर्न सम्भव छैन । विशेषगरी, यति ठुलो परिमाणमा होइन । त्यसले प्रमाणित गर्दछ कि तिनीहरू स्थानीय उत्पादनका परिणाम हुन् ।

आवश्यक सामग्रीको अभाव र इजरायली हवाई आक्रमणको जोखिममा औद्योगिक उत्पादन आफैँमा एउटा महत्त्वपूर्ण उपलब्धि हो । उत्पादन सुविधाहरू भूमिगत छरिएका छन् र राम्ररी लुकेका छन्, जसको लागि असाधारण तार्किक कौशल आवश्यक छ । सामग्रीको आपूर्तिमा पनि यही कुरा लागू हुन्छ, जुन मुख्यतया पुरानो पानीको बाँकी पृष्ठ ६ मा

के शिक्षण पेसा कमाउने पेसामात्र हो ?

हृदय दाहाल

सन्दर्भ हो नेपाल मजदुर किसान पार्टी स्थापना दिवसको । नेपाल मजदुर किसान पार्टीले आफ्नो स्थापना दिवस मनाइरहेको छ । यो पर्वलाई सम्पूर्ण देशभक्त जनता, शुभचिन्तक र कार्यकर्ताले आआफ्नो स्थानमा रहेर मनाइरहेका छन् । यसलाई कतिले नयाँ तथा पुराना प्रकाशन पढ्ने वा निश्चित समय मिलाएर भेटघाट, छलफल र कार्यक्रम गरेर मनाइरहेका छन् ।

कार्यक्रममा पार्टीको विषयमा छलफल गर्ने, जनताको चेतनास्तर उठाउने र विश्लेषण गर्ने काम भइरहेको छ । देशमा क्रान्ति गर्ने क्रान्तिकारी जनता, क्रान्तिकारी पार्टी र क्रान्तिको परिस्थिति तयार हुनुपर्छ । पार्टीको निर्देशन पनि तत् विषयमा गतिविधि बढाउने र जनतालाई सचेत र सङ्गठित पार्नु रहेको हुन्छ । त्यसैअनुसार देशविदेशमा रहेका सम्पूर्ण कार्यकर्ताहरूले आआफ्नो स्थानबाट

योगदान गर्नुपर्छ । देशमा लाखौं लाख जनता क्रान्तिकारी वा परिवर्तनको पक्षमा नभएसम्म देशमा परिवर्तन सम्भव छैन । कार्यकर्ताको पहिलो काम भनेकै कामदार जनतालाई परिवर्तनको बाटोमा लाम लगाउनु हो ।

पार्टीबाट प्रशिक्षित कार्यकर्ताको रूपमा शिक्षक भएर काम गर्दै गर्दाको एउटा तीतो सत्य र अनुभव के छ भने देशका विभिन्न विद्यालयमा काम गर्ने शिक्षकहरूमा अध्ययनको कमी, नयाँ समाजप्रति उत्तरदायित्व त्यति देखिँदैन । शिक्षा क्षेत्रलाई मात्र जीविकोपार्जन र जिजीविषाको रूपमा मात्र प्रयोग गरिएको छ । विद्यालयमात्र होइन, क्याम्पसहरूमा नाममात्रका व्यक्तिलाई नियुक्ति गरी राजनैतिकरूपमा आश्रय दिने र राज्यस्रोतको बाडफाँड गर्ने बदनियतले काम गरिएको छ । यसमा हुम्लाका विद्यालय र क्याम्पसहरू पनि अछुतो देखिएनन् । शिक्षित र बुद्धिजीवी भनिएका

शिक्षकहरूमा निम्न कुराको समेत जानकारी नभएको देखियो - क) समाजको विकासक्रम, विकासको अवस्था, त्यसका कारणहरू ख) प्रजातन्त्र, समाजवाद, लोकतन्त्र, साम्यवादजस्ता शब्दको ज्ञान ग) उदारवाद, वामपन्थ र दक्षिणपन्थको फरक

घ) समाजवादी व्यवस्था भएका देशको सामान्य जानकारी ङ) क्रान्तिकारी नेताहरूको जीवनी, उपनिवेशवादी र प्रगतिशील देशहरूको सामान्य जानकारीको अभाव च) कम्युनिस्ट पार्टीको फुटका कारण र एकताको आधार

छ) सामान्य राजनैतिक सुझबुझको अभाव यस्ता धेरै विषयहरू छन्, जुन नेपाल मजदुर किसान पार्टीले आफ्नो स्थापनादेखि जनतालाई विभिन्न सभा, कार्यक्रम र अवसरमा प्रशिक्षण दिइआएको छ । नेमकिपाको प्रकाशन

नियमित अध्ययन गर्ने व्यक्तिलाई माथिका विषय नौला होइनन् । तर, देशका ठुला भनाउँदा पार्टीले आफ्ना कार्यकर्तालाई सही प्रशिक्षण नदिनाले तिनको माथिल्लो तहमा बसेका नेताहरू यी विषयमा अनभिज्ञ देखिए । विद्यालयका शिक्षकको पेसा पढ्ने र विद्यार्थीमा क्रान्तिकारी भावनाको विकास गराउने हो । यो अध्ययनको क्षेत्रसँग जोडिएकोले पनि उनमा सामान्य राजनैतिक सुझबुझ र इमानदार हुनुपर्ने हो । तर, शिक्षकले सहीरूपमा आफ्नो स्थान वा पदको उपयोग नगरेकाले जनताले दुःख पाएको र देशमा क्रान्तिकारी भावना विकास नभएको हो ।

नेमकिपाका कार्यकर्ताले पार्टीका सम्पूर्ण कक्षाहरू नियमित लिनुपर्ने र शिक्षकको पनि छुट्टै कक्षा सञ्चालन गरी विद्यालयबाटै नयाँ पुस्ता तयार पार्न इमानदारीका साथ लाग्नुपर्ने खाँचो छ ।

सन्दर्भ

- सीवारबाई

संयुक्त राष्ट्र सङ्घमा बढी देशहरूद्वारा

सिन्ध्याडबारे सकारात्मक मूल्याङ्कन

जनवरी २३ मा जेनेभामा संयुक्त राष्ट्र सङ्घ मानव अधिकार परिषदको चौथो चरणको विभिन्न देशको मानव अधिकारसम्बन्धी लेखाजोखा गरिएको छ । चीनले चीनको मानव अधिकार विकास हुने प्रक्रिया र प्रतिफलबारे जानकारी दिएको छ । १२० भन्दा बढी मुलुकले त्यसको सकारात्मक मूल्याङ्कन गरेका छन् ।

जनवरी २३ मा चीनले चीनको आतङ्कवादविरुद्ध कानुनी व्यवस्था प्रणाली र वास्तविकता शीर्षकमा एउटा श्वेतपत्र जारी गर्दै विस्तृतरूपमा आतङ्कवादविरोधी चीनको कारबाही र उपलब्धिबारे जानकारी दिएको छ । बाह्य जगतका लागि सिन्ध्याडको परिवर्तनबारे बुझ्न जवाफ पनि दिएको छ । जनमतका अनुसार, चिनियाँ सर्वसाधारणको सुरक्षा अनुभव सन् २०१२ को ८७.५५ प्रतिशतबाट बढेर सन् २०२१ को ९८.६२ प्रतिशतसम्म पुगेकोले निरन्तर रूपमा उच्च स्थानलाई कायम राख्दै आएको देखिन्छ ।

वर्तमान विश्व त्यति शान्त छैन । आतङ्कवादविरोधी अन्तर्राष्ट्रिय परिस्थिति अझ जटिल र कठिन छ । यस्तो पृष्ठभूमिमा चीनले कानूनबमोजिम आतङ्कवादको विरोध गरेकोले क्षेत्रीय र अन्तर्राष्ट्रिय सुरक्षा र स्थिरताको संरक्षण गर्नुका साथै पूरै विश्वको मानव अधिकारको सञ्चालनको लागि महत्त्वपूर्ण योगदान दिएको छ ।

पेचिङ पुस्तकालय

११ जुलाई बिहानको कार्यक्रमअनुसार बस पेचिङ पुस्तकालयको अगाडि गएर रोकियो। पेचिङ पुस्तकालयका डेपुटी डाइरेक्टर च्वां छां सीले हाग्नो स्वागत गर्नुभयो। पुस्तकालय पेचिङको केन्द्रमै, पेहाई पार्कको पछाडि नै अवस्थित छ। पुस्तकालय भवन चिनियाँ कलाले परिपूर्ण छ। भवनको चारैतिर ठुलठुला र राम्रा राम्रा रूख एवं बगैँचाहरू छन्। पेचिङ पुस्तकालयलाई उद्यान पुस्तकालय भन्न सुहाउँछ। सत्कार गृहमा पुगेपछि च्वां छां सीद्वारा पुस्तकालयको छोटो परिचय प्राप्त गर्‍यो। साँच्चै भनौं भने पुस्तकालय राम्रा राम्रा फूलले धपक्क ढाकेको थियो।

पेचिङ पुस्तकालयको स्थापना सन् १९०९ मा भएको थियो। यो चीनको सबभन्दा ठुलो र लामो इतिहास भएको पुस्तकालय हो। अहिले यो राष्ट्रिय पुस्तकालयको रूपमा छ। १९०९ मा स्थापना भए पनि १९९२ सम्म त यो एक किताबको सङ्ग्रहालयको रूपमा मात्रै थियो। यसमा पहिले सुङ, याङ, मिङ, चिङ वंशका राजकीय पुरोहितहरूको पुस्तकालयका किताबहरू छन्। १९९२ देखि पुस्तकालय विधिवतरूपमा चले पनि पुस्तकालयको एक निश्चित स्थान या भवन थिएन। बरोबर स्थानहरू फेर्दै १९३१ मा मात्रै अहिले रहेको ठाउँमा निश्चित या स्थायीरूपले पुस्तकालय चलन सक्यो।

यस पुस्तकालयमा १ करोड ५० लाख किताबहरू छन्। त्यसमध्ये ६० लाख पुस्तकहरू प्राचीन दुर्लभ चिनियाँ किताबहरू छन्। २० लाख किताबहरू १२ देखि १८ शताब्दीका छन्। ब्लकप्रिन्टका १० लाख विदेशी किताबहरू छन्। पुस्तकालयको सबभन्दा पुरानो किताब पाँचौँ शताब्दीको छ। पुरानो किताब सन् ४९६ को बौद्ध सूत्रको हस्तलिपिको छ। पुराना चिनियाँ किताबहरूबाहेक मार्क्स र एङ्ग्लेसका आफ्नै

पहिलो खण्ड (सन् १९५९ सेप्टेम्बर-१९६० जुलाई)

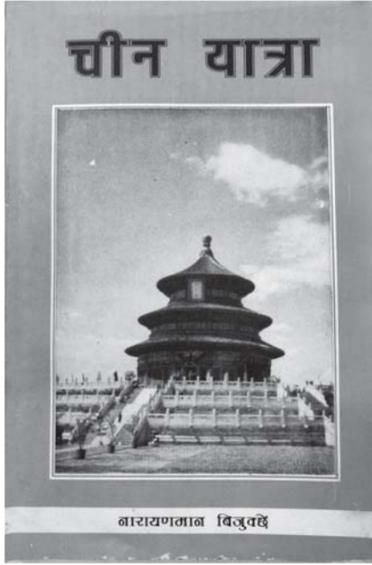
पेचिङतिर - ५

नारायणमान बिजुक्छे

प्रश्नहरूको पनि उत्तर दिनेछ। २०,००० भन्दा बढी पुस्तकहरू अरु पुस्तकालयहरूमा पठाएर पाठक र जिज्ञासुहरूको ज्ञानपिपासा शान्त गर्ने व्यवस्था छ। पाठकहरूको लागि पुस्तकालयले पुस्तिकाहरूको प्रकाशन गर्ने र साधनहरू उपलब्ध गराइदिन सक्दो प्रयास गर्छ। पुस्तकालयमा नविनतम सामानले युक्त फोटोग्राफी विभाग पनि छ, जसले पाठकहरूको लागि चाहिने मद्दत दिन्छ।

यस पुस्तकालयमा युवक, विद्यार्थी, मजदुर, प्रोफेसर, रिसर्च विद्यार्थीहरू र अरु नागरिकहरू धेरै सङ्ख्यामा सदस्य छन्। विभिन्न अफिस, स्कूल र कारखानाजस्ता ६०० सङ्गठन यस पुस्तकालयसँग सदस्यजस्तै सम्बन्धित छन्। दिनको १-२ हजार पाठकहरू आउँछन्। १०,००० रिसर्च प्रोफेसरहरू यस पुस्तकालयमा अनुसन्धानका कार्य गर्छन्। अरु ८,००० भन्दा बढी स्कूल र नागरिकहरू सदस्य छन्। खास गरेर यो सम्बन्ध १९५८ देखि सुरु भएको थियो। १९५८ मै २० वटा कारखानाहरूसँग अटुट सम्बन्ध रह्यो। दिनको ६ देखि ८ सयसम्म मजदुरहरू पुस्तकालयमा आएर अध्ययन गर्छन्। यस पुस्तकालयका १/३ सदस्यहरू कलेज र विश्वविद्यालयका विद्यार्थीहरू छन्।

पुस्तकालयमा १० वटा साधारण पढ्ने

गरेर साहित्यिक र राजनैतिक किताबहरू सदस्यहरूले हेर्न लैजान्छन्।

पुस्तकालयका डेपुटी डाइरेक्टर च्वां छां सीबाट पुस्तकालयको ५० वर्षको इतिहास सुनिसकेपछि हामी पुस्तकालयको विभिन्न विभागहरू हेर्न गयौं। इतिहास, विज्ञानजस्ता विषयहरूको भिन्ना भिन्नै विभागका भिन्ना भिन्नै कोठाहरूमा अध्ययन र अनुसन्धानका लागि चाहिने सबै साधनहरू पूर्ण थिए। ती विभागहरू हेर्दा पुस्तकालयमा डुलिरहेको जस्तो लागेन बरु कुनै रिसर्चमा लागेका विद्यार्थीका अध्ययन कक्षमा डुलिरहेको जस्तो लाग्यो। एक दुई कोठाहरूमा क्लास चलिरहेको थियो। प्रोफेसर लेक्चर दिँदै थिए, विद्यार्थीहरू नोट गर्दै थिए। एउटा कक्षमा हुनुपर्ने सबै किसिमका साधनहरू त्यहाँ थिए। बाहिर लान नहुने र दुर्लभ किताबहरूको अध्ययन कक्षा पनि हेर्‍यो। त्यहाँ बत्तीको प्रबन्ध र अरु आँखाले देख्न नसक्ने वस्तुहरू हेर्न वैज्ञानिक साधनहरूको पनि प्रबन्ध थियो। सायद मैले हेरेका कोठाहरू इतिहास र विज्ञान विषयका रिसर्च विभागका होलान्। स्कूल, कलेज र विश्वविद्यालयमा प्राप्त नभएका विषय पुस्तकालयमै आएर पनि कक्षा सञ्चालन गर्ने व्यवस्था रहेछ। किताब पत्ता लगाउन देश, भाषा, विषय र लेखकको वर्णानुक्रमद्वारा पत्ता लगाउन चारै प्रकारको कार्ड अथवा इन्डेक्स प्रथाको व्यवस्था सानै वैज्ञानिक र राम्रो लाग्यो। तिनीहरूको पनि भिन्ना भिन्नै कोठाहरू रहेछन्। मैले राहुल सांस्कृत्यायनको किताब खोजें। देश, भाषा, विषय र लेखकको नामले अथवा चारै किसिमले पत्ता लाग्यो। कार्ड या किताबको नाम, नम्बर र कोठा लेखिएको रहेछ। त्यसअनुसार किताब तुरुन्तै पत्ता लाग्यो।

हामीले पत्रपत्रिका, विज्ञान, इतिहास, पुरातात्विक आदि विषयका विभागहरू हेरिसकेपछि डेपुटी डाइरेक्टर मि. च्वां छां सीसँग एक दुई प्रश्न पनि गयौं। त्यसपछि बिदा लियौं। बस अर्को कार्यक्रमको लागि दौड्यो।

बादशाही दरबार- १२ जुलाई दिउँसो बादशाही दरबार हेर्न गयौं। चीनको प्राचीन कलाको पारखी हामीमध्ये कोही पनि थिएनौं। यसो हेर्दा साँच्चै चीनको प्राचीन कलाले आश्चर्यजनक प्रगति गरेको देखिन्छ। यदि पूर्वी कलाको अध्ययन गर्ने विद्यार्थी यस दरबारमा आएन भने सायद उनको अध्ययनको एक मुख्य भाग छुटेकै मान्नुपर्नेछ। एक दुई घण्टाभित्रै बितायौं। त्यति समय त साँच्चै भनौं भने भित्रका सबै कोठाहरू खुर्खुर सरासर डुल्ललाई पनि नपुग्ने रहेछ। तापनि, हेर्‍यो र कम बुझ्यौं, किनभने मलाई चीन र त्यहाँको कला र इतिहासको ज्ञान त्यति थिएन जतिको त्यस विषयमा राम्रोसँग बुझ्न र विवेचना गर्न आवश्यक हुन्छ। सरसरती हेरिसकेपछि बस अर्को कार्यक्रमको निमित्त कुदयो।

प्यालेस म्युजियम

१३ जुलाईका दिन प्यालेस म्युजियम हेर्न गयौं। यो म्युजियमको स्थापना १९९४ मा भएको थियो। यो चीनको कला र संस्कृतिको सबभन्दा ठुलो सङ्ग्रहालय हो। यो सङ्ग्रहालय मिङ र

चिङ वंशको दरबारमा रहेको छ। यो दरबारको भव्यता र यहाँ देखाइएका सुनका हजारौं प्रकारका ऐसआरामका चीजहरू देखा अनुमान गर्नु गाह्रो लाग्छ कि यत्रो थुप्रो सुन थुपार्न ती सामन्त सम्राटहरूले चिनियाँ जनतालाई कतिको शोषण गरेका होलान्। तर, आज ती सबै वस्तुहरू जनताकै हातमा परेको छ र हजारौं जनता ती चीजहरू हेरेर अतीतको कुराको कल्पना गर्दा होलान्। यस दरबारको अर्को मुख्य विशेषता हो बडो कुशल र विशेष शैलीको निर्माण। यसको बनावटले चिनियाँ कामदारहरूको उच्चतम शिल्पको परिचय दिन्छ। यो दरबारको विभिन्न भागमा प्राचीन कला र शिल्पका विभिन्न विषयहरू प्रदर्शित छन्। त्यसमा पनि आदिम दास र सामन्त समाजका वस्तुहरू छुट्टयाएर देखाइएका छन्। यसैभित्र अन्तर्राष्ट्रिय मैत्री म्युजियम पनि पर्छ जसमा रुस र अरु बन्धु देशका उपहारहरू छन्। यस्तै प्रकारले यसभित्र अरु पनि धेरै हेर्न लायक विभागहरू छन्। ती सबै एक दिनमा हेर्न कल्पनासम्म पनि गर्न सकिन्न।

जातीय प्रदर्शनी भवन

प्यालेस म्युजियम हेरिसकेपछि मोटर जातीय प्रदर्शनी भवनतर्फ दौड्यो, जसको उल्लेख पहिले नै गर्नु पर्ने सकेको छ। त्यस दिन हामीले जातीय प्रदर्शनी भवनमा खास गरेर तिब्बतको कक्षमा विशेष चाख दिएर हेर्‍यो।

तिब्बतको कक्षमा तिब्बतसम्बन्धी भौगोलिक नक्सा, चार्ट र खनिज वस्तुहरू आदि प्रदर्शित थिए। अर्को कोठामा तिब्बतको कला र सांस्कृतिक वस्तुहरू प्रदर्शित थिए। तेष्रो कोठामा तिब्बतको शान्तिपूर्ण मुक्तिपछि घटेका मुख्य मुख्य घटनाहरूको विषयमा अनेक दस्तावेज र तस्बिरहरू देखाइएका थिए। ती सबै कुराहरू हेर्दा त मुक्तिपूर्व तिब्बत साँच्चै नर्क अथवा कालकोठरी थियो। मुक्तिभन्दा पहिले दलाई लामा र अरु मठाधिकारीहरूको अत्याचार चरम सीमामा पुगेको देखिन्थ्यो। जनताले कुनै किसिमको राजनैतिक अथवा मौलिक अधिकारको उपभोग गर्न पाएका थिएनन्। जनता सानै शोषित थिए। राजनैतिक अधिकार खोजेहरूलाई हात काट्ने, मृत्युदण्ड दिने र अनेक प्रकारका अमानुषिक दण्ड दिइन्थ्यो। त्यसका प्रमाणहरू प्रदर्शित थिए। हतकडी र नेलसहित काटिएका हात र खुट्टा प्रदर्शित थिए। मुक्तिपछि साम्राज्यवादीहरू, भारतीय प्रतिक्रियावादीहरू र तिब्बतकै प्रतिक्रियावादीहरूले

पेचिङको एक कपडा कारखानामा गएर अड्यो। कारखानाको ढोकाबाटै थाहा हुन्थ्यो कि यो कारखाना नयाँ र ठुलो हुनुपर्छ। यस कारखानाको निर्माण १९५४ मा सुरु भयो र १९५५ मा नै उत्पादन गर्न थाल्यो। यसले महिनाको १ करोड ३० लाख युआनको कपडा उत्पादन गर्छ। गजको हिसाबले ५५ लाख गजभन्दा बढी उत्पादन गर्छ। यसमा २५०० कामदारहरू काम गर्छन्, जसमध्ये ७० प्रतिशत मजदुरहरू आईमाई छन्। आईमाईमध्ये पनि ८० प्रतिशत तरुणीहरू छन्। यी कामदारहरूमा ८-८ घण्टा काम गर्ने गरेर ३ टोली मिलाएको छ। लामो कुदाइपछि यस कारखानाको उत्पादनमा धेरै वृद्धि भएको रहेछ। लामो कुदाइ १९५८ मा लागु भएको चिनियाँ जनताको उत्पादन र काम गर्ने नीति हो। त्यसअनुसार असलभन्दा असल, चाँडो र सबभन्दा कम मूल्यमा बढी उत्पादन गर्ने काम गर्छन्। त्यो एक देशव्यापी आन्दोलन थियो।

कारखानाका सञ्चालकहरूसँगको कुराकानीपछि हामीले सत्कारगृहबाट कारखानाका विभिन्न विभाग, मजदुरहरू बस्ने घर, कारखानामा काम गर्ने मजदुरका छोराछोरीहरूलाई कामको समयमा राख्ने शिशुशाला र बालोद्यान, सांस्कृतिक विभाग आदि हेर्‍यो।

कारखाना नयाँ किसिमको छ। मतलब यो कारखाना स्वयंचालित (आफै काम गर्ने) कारखाना हो। कारखानामा काम गर्ने कामदारहरूको शरीरलाई कुनै प्रकारको हानि नहोस् भनेर काम गर्ने ठाउँहरू, भवनहरू वैज्ञानिक ढङ्गले बनाइएका छन्। काम गर्ने त धेरैजसो महिलाहरू नै देखिए। सबभन्दा पहिले हामी काँचो कपास सफा गर्ने विभाग हेर्न गयौं। त्यहाँ काँचो कपास निस्करहेको थियो। फेरि अर्को प्वालबाट फोहर कपासहरू फालिँदै थियो। सफा कपास फेरि अर्को मेसिनभित्र गएर अर्कै कोठामा क्वपी (प्युरी) भएर निस्करहेको थियो। अर्को भागमा पुग्दा प्युरीबाट लुमहरूमा धागो भएर निस्करहेको थियो। अनि ती असङ्ख्य धागाहरू अर्को कोठामा पुग्दा कपडा भएर निस्करहेको थियो। हरेक कोठाहरूको वातावरण सबै वैज्ञानिक ढङ्गले बनाइएका थिए। धागोबाट कपडामा परिणत हुने कोठामा कृत्रिम तरिकाले त्यहाँको वायुमण्डल आद्र बनाइएको थियो। त्यसले धागो चूँडन पाउँदैन। हरेक विभागको अर्को विभागसँग नड र मासुको सम्बन्ध थियो। साथै सबै विभाग पूर्णरूपले स्वयंचालित थियो। काममा लागेका सबै कामदारहरू, भिन्नै पोशाकमा लागेका सबै युवकयुवतीहरू (मजदुरहरू) खुब होसियार देखिन्थे। कारखानाको हरेक विभागमा लामो कुदाइ र बेलायतलाई १५ वर्षभित्र पछ्याउने नारा लेखिएका पोस्टर र प्लेकार्डहरू टाँसिएका थिए। ठाउँ ठाउँमा कम्प्युनिस्ट पार्टी जिन्दावाद, समाजवाद राम्रो छ भन्ने लेखिएका ठुलठुला प्लेकार्डहरू लगाइएका थिए।

त्यसपछि हामीहरू मजदुरहरू बस्ने

तिब्बतमा प्रतिक्रान्ति गराउन प्रयोग गरेका हातहतियार, जिम्मेवार नेताहरूका पत्रहरू आदि सबैका तस्बिर खिचेर देखाइएका थिए। धेरैजसो हतियारहरू अमेरिका र भारतमा बनाइएका थिए। ती हतियारहरू तिब्बतमा भएको प्रतिक्रियावादी असफल विद्रोहको बेलामा खोसिएका थिए।

यस प्रदर्शनी हेरेर नेपालसँग जोडिएको चीनको एक अभिन्न अङ्ग तिब्बतको विषयमा धेरै कुरा थाहा पायौं। जातीय प्रदर्शनी भवन हेरिसकेपछि बस होटलतिर दौड्यो।

कपडा कारखाना

१४ जुलाई बिहानको खानापछि मोटर

आवासहरू हेर्न गयौं। ३-४, ४-५ तलाका नयाँ नयाँ किसिमका ५० औँ भवनहरू थिए। आवासहरू दुई प्रकारका थिए- पहिलो प्रकारका भवनहरूमा विवाहित मजदुरहरू बस्ने र अर्कोमा अविवाहित मजदुरहरू बस्ने। विवाहित मजदुरहरू बस्ने कोठाहरूको महिनाको १ युआन (चिनियाँ एक रूपैयाँ) र अविवाहित मजदुरहरू बस्ने कोठाहरूमा ५० सेन्ट (५० पैसा) बहाल अथवा भाडा जस्तै तिर्नुपर्ने थियो। विवाहित मजदुरहरू बस्ने भवनमा अविवाहितहरू बस्ने भवनमा भन्दा अलि बढी व्यवस्था हुन्छ। तिनीहरूको भवनमा बालकहरूको लागि पनि केही प्रबन्ध छ।

हस्तलेखहरू, १८६७ मा प्रकाशित पहिलो जर्मन संस्करणको दास *क्यापिटल* (पुँजी), १८७५ मा प्रकाशित पहिलो फ्रान्सेली संस्करण र १८९८ मा जेनेभामा प्रकाशित लेनिनको रुसी सामाजिक प्रजातन्त्रवादीको कार्यहरूको रुसी संस्करण, १८९९ को 'रुसी पुँजीवादको विकास' को रुसी संस्करण, १९४२ मा काठको छापेको अध्यक्ष माओको 'नयाँ प्रजातन्त्रमा' चिनियाँ कम्युनिस्ट दलको फ्रान्समा चाउ एनलाईले सम्पादन गर्नुभएको 'युवक' पत्रिका आदि दुर्लभ किताबहरू पनि छन्। पुस्तकालयमा भएका कुल पुस्तकको १/६ भाग विदेशी किताबहरू छन्। धेरैजसो विदेशी भाषाका किताबहरूमध्ये अङ्ग्रेजी भाषाको बेलायतबाट प्रकाशित छन् र केही हजारमात्रै अरु युरोपेली र एसियाली भाषाका छन्। यहाँ ८० भन्दा बढी देशहरूको ६५ भाषाका किताबहरू छन्। चीनको राष्ट्रिय अल्पसङ्ख्यक जातिहरूका ४० भन्दा बढी भाषाका किताबहरू छन्। १,४०० चीनका सचित्र पत्रिकाहरू र ८ हजारभन्दा बढी विदेशी पत्रपत्रिकाहरू पुस्तकालयमा आउँछन्। त्यसमा विज्ञान र प्रविधि जस्ता गहन विषयहरूका पत्रिका पनि समावेश छन्।

यस पुस्तकालयमा खास गरेर किताब पसलबाट किन्ने र अरु देश विदेशका सङ्गठन र व्यक्तिहरूसँग पुस्तकको आदानप्रदान गरेर पुस्तकको सङ्ग्रह बढाइन्छ। यस पुस्तकालयको ९८ मुलुकका २,००० संस्थाहरूसँग सम्बन्ध छ। यस पुस्तकालयले पत्रपत्रिका, किताब दिने र लिनेबाहेक अरु धेरै प्रकारका गोष्ठीहरू, प्रदर्शनीहरू, विज्ञान, साहित्य र अरु कला सम्बन्धी व्याख्यानहरू, लेखक र पाठकहरूको परिचय र सभा, साहित्य गोष्ठीहरूको पनि आयोजना गर्छ। साथै पुस्तकालयसँग सम्बन्धित सङ्गठन, संस्थान र सदस्यहरूले गरेका मौखिक र लिखित

बैठक र अरु धेरै विशेष अध्ययन कोठाहरू छन्। साधारण अध्ययन कोठाबाहेक सचित्र अध्ययन, दुर्लभ संस्करणहरूको अध्ययन, विशेष सामग्रीहरूको अध्ययन, अन्वेषण (रिसर्च) को लागि भिन्नाभिन्नै कोठाहरू छन्। यसबाहेक मार्क्सवाद, लेनिनवाद, अध्यक्ष माओका ग्रन्थहरू, माइक्रो फिल्म र अरु वैज्ञानिक साहित्य पढ्ने या अध्ययन गर्न भिन्ना भिन्नै कोठाको व्यवस्था गरिएको छ। कोठामा आवश्यक सबै प्रकारको साधनहरू जुटाइएका हुन्छन्।

पुस्तकालयले पुस्तकालयका किताबहरू निःशुल्क अध्ययन गर्न दिन्छ; वितरण गर्छ। हरेक सदस्यहरूलाई पुस्तकालयको सदस्य बन्न आ-आफ्नो सङ्गठन, कारखाना, कलेज, स्कूल र विश्वविद्यालयहरूको सिफारिस चाहिन्छ। किताब ३ प्रकारको वितरण हुन्छ। पहिलो, रिसर्च विद्यार्थीहरूलाई एक महिनाको लागि दिइन्छ। दोस्रो, विज्ञानका किताबहरू २ हप्ताको लागि दिइन्छ र तेस्रो, ३ दिनको लागि मात्रै दिइन्छ। यस हिसाबले पुस्तकालयले विषय छुट्टयाएर सदस्यले किताब राख्न सक्ने दिनको आवश्यकताअनुसार निश्चित गरेको छ।

यस पुस्तकालयका सदस्यहरू र अरु जिज्ञासुहरूले पुस्तकालयसँग राजनैतिक, सामाजिक, आर्थिक, वैज्ञानिक आदि विषयका प्रश्नहरू गरेर पत्रद्वारा आ-आफ्नो गाउँ र सहर, देश अथवा विदेशमा बसेर प्रश्नहरूको उत्तर प्राप्त गर्छन् र जिज्ञासालाई शान्त गर्छन्।

यस पुस्तकालयमा ४०० ठुला साना स्टाफहरू काम गर्छन्। बिहान ८ बजेदेखि बेलुकी ९:३० बजेसम्म पुस्तकालय खुन्छ। राष्ट्रिय दिवसको दिन पुस्तकालयमा आधा दिन बिदा हुन्छ। यसबाहेक कुनै पनि दिन पुस्तकालय बन्द हुँदैन या पुस्तकालय बिदा बस्दैन। पुस्तकालयमा खास

पूर्वी अफ्रिकी राष्ट्र सुडानको पश्चिमी राज्य दक्षिण कोर्दोफानका ग्रामीण क्षेत्रमा पृथक्तावादी हतियारधारी समूहको आतङ्कबाट उम्केर राजधानी कादुगलीमा शरण खोज्दै आएका आन्तरिक विस्थापितहरू खाद्यान्न, खानेपानी र अत्यावश्यक वस्तुको चरम अभावमा बाँच्दै जनवरी २५, २०२४ का दिन। गृहयुद्ध र पृथक्तावादी समूहका गतिविधिले सुडानको जनजीवन अत्यन्त कष्टकर बनेको छ। तस्विर : टाइम अफ्रिका न्यूज

डब्ल्यूएचओ प्रमुखले गाजाको 'नारकीय' अवस्थाको वर्णन गर्दै आँसु झारे

जेनेभा, २६ जनवरी (प्रेस टिभी)। युद्धग्रस्त तटीय क्षेत्र गाजामा प्यालेस्टाइनहरूविरुद्ध इजरायली स्थलगत र हवाई आक्रमणको विचमा गाजापट्टीमा युद्धविरामको माग गर्दै विश्व स्वास्थ्य सङ्गठन (डब्ल्यूएचओ) का महानिर्देशकले बरबरती आँसु झार्नुभएको छ।

गाजा स्वास्थ्य आपत्कालीन स्थितिबारे छलफलको क्रममा बिहीबार स्विट्स शहर जेनेभामा डब्ल्यूएचओ कार्यकारी बोर्डलाई सम्बोधन गर्दै महानिर्देशक टेड्रोस अधानोम गेब्रेयसस गाजाको अवस्थालाई 'नारकीय' भनेर वर्णन गर्दै भावुक हुनुभयो।

“म एक साँचो विश्वासी हुँ किनभने मेरो आफ्नै अनुभवले युद्धले समाधान ल्याउँदैन, थप युद्ध, थप घृणा, थप पीडा, थप विनाश बाहेक। त्यसोभए शान्ति छनोट गरौं र यस मुद्दालाई राजनीतिक रूपमा समाधान गरौं”, “टेड्रोसले भन्नुभयो, “म बाल्यकालमा युद्धमा बाँचेको थिएँ र मेरा आफ्नै बच्चाहरू इथियोपियाको इरिट्रियासँगको सीमा युद्धमा बमबारीका क्रममा बङ्गरमा लुकेका थिएँ।”

“मलाई लाग्छ कि तपाईं सबैले दुई-राज्य समाधान र यस्तै कुरा भन्नुभएको छ र आशा छ कि यो युद्ध समाप्त हुनेछ र एक साँचो समाधानतिर सर्नेछ”, उहाँले आँसु झार्नु अघि भन्नुभयो।

डब्ल्यूएचओ प्रमुखले भन्नुभयो कि

GAZA'S 'HELLISH' CONDITIONS: WHO CHIEF BREAKS DOWN

उहाँ 'बोल्न सङ्घर्ष गर्दै' हुनुहुन्थ्यो जब उहाँले भुईँतिर हेर्नुभयो र गाजाको अवस्था 'शब्दहरू भन्दा बाहिर' भएको हुनाले यो थप्नु अघि लामो विराम लिनुभयो।

सोही सम्बोधनमा डब्ल्यूएचओ प्रमुखले गाजामा अझै धेरै मानिसहरू भोकमरी र रोगले मर्ने चेतावनी दिनुभयो।

“यदि तपाईंले ती सबै प्रतिवेदनमा थप्नुभयो भने मलाई लाग्छ कि अवस्था कस्तो नरक हो भनेर बुझ्न कठिन छैन”, उहाँले भन्नुभयो।

इजरायली सेनाले आफ्नो तीव्र स्थलगत कारबाही र हवाई बमबारी जारी राखेको दक्षिणी गाजापट्टी शहरको खान युनिसको अल-अक्सा, नासेर, अल-अमाल

र अल-खेइर अस्पतालहरू वरपर भारी लडाईं चलिरहेको बेला यो सम्बोधन आएको हो।

प्यालेस्टाइन रेड क्रिसेन्ट सोसाइटी (पीआरसीएस) ले एउटा भिडियो पोस्ट गरेको छ, जसमा डाक्टरले अल-अमल अस्पतालमा ६० वर्षीय बिरामीको काँधबाट १ किलोग्रामको फलामको टुक्रा निकालेको देखाइएको छ।

“उपलब्ध चिकित्सा क्षमताहरूको अभाव र इजरायली सेनाको निरन्तर घेराबन्दी र अस्पतालको वरपरलाई लक्षित गर्दा पनि शल्यक्रिया सफल भएको थियो”, पीआरसीएसले एक्समा लेख्यो। आइतबार प्यालेस्टाइन रेड क्रिसेन्ट सोसाइटीको एम्बुलेन्स केन्द्रको

प्रवेशद्वारमा भएको इजरायली आक्रमणमा तीन जनाको मृत्यु भएको र अल-अमल अस्पतालमा भएको अर्को इजरायली आक्रमणमा एकजनाको मृत्यु भएको रिपोर्ट गरिएको थियो।

इजरायली आक्रमणमा बुधबारदेखि बिहीबार दिउँसो २४ घण्टामा कम्तिमा २०० जनाको मृत्यु भएको छ भने ३७० जना घाइते भएका छन्, गाजाको स्वास्थ्य मन्त्रालयले जनाएको छ।

प्यालेस्टिनी जनता विरुद्धको तीव्र अत्याचारको बदलास्वरूप गाजामा रहेको हमास प्रतिरोधी समूहले इजरायलविरुद्ध ऐतिहासिक अलअक्सा आँधी कारबाही गरेपछि इजरायलले गाजामा विध्वंसकारी युद्ध सुरु गरेको थियो।

विशेषगरी इरानले प्रदान गरेको सहयोग र सैन्य ज्ञानको उत्पादन हो।

नयाँ भिडियोमा खुलासा गरिएका क्षेप्यास्त्रहरूमा माकादमा र जबरी रकेट परिवार, दुवै ९० किलोमिटर र ५० किलोग्राम वारहेडहरू छन्, जून २०१० को सुरुमा सेवामा राखिएको थियो।

उही दशकको मध्यमा भएका विकासले ९० किलोमिटर र ५० किलोग्राम वारहेडको साथमा अत्तर रकेट परिवारको साथै १७० किलोमिटर र १०० किलोग्राम वारहेडको दायरा भएको रेन्टिसी रकेट परिवारको निर्माण देखेको थियो।

अन्ततः २०१० को अन्त्यमा

अय्यास रकेट प्रतिरोधी सैन्य सेवामा राखिएको थियो। अलअक्सा तुफान सञ्चालन गर्न २५० किलोमिटरको दायरा र २५० किलोग्रामको पेलेड, प्यालेस्टिनी शास्त्रागारको सबैभन्दा शक्तिशाली रकेट, अल-दौडान सफेद र इलातमा स्ट्राइकहरूको लागि प्रयोग गरिएको थियो।

सोही क्रममा ५५ किलोमिटर रेन्ज र ५० केजी वारहेडसहितको सिज्जिल रकेट परिवार पनि प्रयोगमा ल्याइयो, त्यसपछि ८० किलोमिटर र १५० केजी वारहेडसहितको शमला रकेट परिवार पनि अगाडि ल्याइयो।

सिज्जिल रकेट शृङ्खलाबाहेक

जसलाई कुरानिक पदको नाममा राखिएको छ, अन्य सबै प्यालेस्टिनी सहिदहरू, इब्राहिम अल-मकादमा, अहमद अल-जबारी, रैद अल-अत्तार, अब्देल अजीज अल-रन्तिसी, मोहम्मद अबू शामला र आयश याह्याको नामबाट राखिएको छ।

तीन दशकसम्म, इजरायली शासनले सोचेको थियो कि यी हत्याहरूले प्रतिरोधको भावना र तिनीहरूको प्राविधिक विकासलाई भत्काउनेछ। जसले कल्पना गर्न नसक्ने तरिकामा उल्टो भयो। सहिदहरू र तिनीहरूको नाममा राखिएका क्षेप्यास्त्रहरूले आज सत्तारूढ नेताहरूलाई रातको निद्रा हराम भइरहेका छन्।

चीनका उच्च कूटनीतिज्ञ र अमेरिकी सुरक्षा सल्लाहकारबिच भेटवार्ता हुने

बैङ्कक, २६ जनवरी (एएफपी)। चीनका उच्च कूटनीतिज्ञ वाङ यीले र अमेरिकी राष्ट्रिय सुरक्षा सल्लाहकार ज्याक सुलिभानबिच शुक्रबार थाइल्यान्डमा भेटवार्ता हुनेभएको छ।

पेइचिङ र वासिङ्टनबिच हालैका वर्षहरूमा प्रविधि, व्यापारदेखि मानव अधिकारका विषयका साथै ताइवान र साउथ चाइना सीका विषयमा प्रतिस्पर्धात्मक दाबीका मुद्दाहरूमा टकराव भएको छ।

दशकौं यताको सबैभन्दा खराब सम्बन्ध सुधारका लागि राष्ट्रपति जो बाइडेनले गत नोभेम्बरमा सान फ्रान्सिस्कोमा चिनियाँ समकक्षी सी चिनपिङसँग भेटवार्ता गर्नुभएको थियो।

“चीन र संयुक्त राज्य अमेरिकाको सहमतिअनुसार वाङ यीले संयुक्त राज्य अमेरिकाका राष्ट्रिय सुरक्षा सल्लाहकार सुलिभानसँग बैङ्ककमा नयाँ चरणको बैठक गर्नुहुनेछ”, पेइचिङको विदेश मन्त्रालयले

जारी गरेको विज्ञप्तिमा भनिएको छ। अमेरिकाले शुक्रबार र शनिबार वार्ता हुने जनाएको छ।

हवाईट हाउसले भनेको छ, “यो बैठकले राष्ट्रपति बाइडेन र राष्ट्रपति सीबिच नोभेम्बर २०२३ मा हुने वुडसाइड शिखर सम्मेलनमा रणनीतिक सञ्चार कायम राख्न र जिम्मेवारीपूर्वक सम्बन्ध व्यवस्थापन गर्ने दुवै पक्षको प्रतिबद्धतालाई निरन्तरता दिएको छ।”

शुक्रबार सुलिभानले थाइल्यान्डका प्रधानमन्त्री श्रेता थाभिसिन र अन्य उच्च अधिकारीसँग बैङ्ककमा भेटवार्ता गर्नुभएको थियो। हवाईट हाउसका अनुसार उनीहरूले बर्माको विर्गो सङ्घटलाई सम्बोधन गर्ने प्रयाससहित क्षेत्रीय र विश्वव्यापी मुद्दाहरूमा छलफल गरेका छन्। म्यानमाको सेनाप्रति बफादार सरकार (जुन्टा सरकार) र देशको उत्तरी भागमा जातीय सशस्त्र समूहहरूबिच युद्ध चर्किएको छ।

मृत्युदण्डको सजाय सुनाइएका आओबाद्वारा अदालतमा अपिल

टोकियो, २६ जनवरी (एएफपी)। जापानको 'एनिमे स्टुडियो' मा भएको आगजनीमा परी ३६ जनाको ज्यान जाने गरी भएको आगजनीको अभियोगमा मृत्युदण्डको सजाय सुनाइएका जापानी नागरिकले शुक्रबार उक्त फैसलाविरुद्ध अपिल गरेका छन्।

सन् २०१९ मा जापानको क्याटो एनिमे सनको स्टुडियोमा भएको आगजनीका लागि ४५ वर्षीय शिन्जी आओबालाई दोषी ठहर गरिएको छ।

उहाँका वकिलले आओबा मानसिक रोगी भएको र घटनामा दोषी ठहराउनु जापानको कानूनअनुसार गलत हुने दाबी गर्दै फैसलाविरुद्ध निवेदन दिएका छन्।

क्याटो जिल्ला अदालतका प्रवक्ताले एएफपीलाई दिएको जानकारीअनुसार शुक्रबार उहाँको प्रतिरक्षा टोलीले उक्त फैसलाविरुद्ध अपिल गरेको हो।

कानूनमा मृत्युदण्डको सजायको प्रावधान राख्ने केही विकसित (जी-७) मुलुकहरूमध्ये जापान एक हो यसको लागि जन समर्थन उच्च छ। जापानमा

गत वर्षको डिसेम्बरसम्म १०७ जनालाई मृत्युदण्ड दिइएको थियो।

सन् २०१९ को जुलाईमा भएको आगलागीमा परी ज्यान गुमाउनेमा २१ वर्षीया एक महिलासहित अधिकांश युवा थिए।

आओबा बिहान भवनभित्र पसेर भुइँतल्लामा पेट्रोल छर्केर आगो बालेर 'ड्रप डेड' भनेर चिच्याएको बाँचेकाहरूले बताएका छन्।

फैसलामा न्यायाधीशले भनेका छन्, “मानिसहरूलाई अपमानित गर्नु वास्तवमै क्रूर र अमानवीय हो।”

आगजनीका कारण आओबाको आफ्नो शरीरको ९० प्रतिशत भाग जलेको थियो र आगो लागेको केही हप्तापछि मात्र होशमा आएका थिए भने पछि उनी बोल्न सक्ने भएका थिए।

घटनामा ३६ जनाको मृत्यु भएको थियो भने अन्य ३० जनाभन्दा बढी घाइते भएका थिए भने अनिनियन्त्रकहरूले घटनालाई 'अकल्पनीय' भनेका थिए र भित्र फसेका मानिसहरूको उद्धार गर्न 'अत्यन्त कठिन' भएको बताएका थिए।

खार्किभमा रूसी आक्रमणमा परी मृत्यु हुनेको सङ्ख्या ११

कीभ, युक्रेन, २६ जनवरी (एएफपी)। युक्रेनको दोस्रो ठूलो सहर खार्किभमा रूसी क्षेप्यास्त्र आक्रमणमा परी मृत्यु हुनेको सङ्ख्या ११ पुगेको अधिकारीहरूले शुक्रबार बताएका छन्।

युक्रेनको राजधानी कीभ र उत्तरपूर्वी खार्किभसहित विभिन्न स्थानमा सोमबार बिहान रूसी क्षेप्यास्त्र प्रहार हुँदा १०० जनाभन्दा बढी घाइते हुनुका साथै कम्तीमा १८ जनाको मृत्यु भएको छ।

खार्किभ अभियोजकको कार्यालयले शुक्रबार ६१ वर्षीया एक महिलाको मृत्यु भएको र उक्त सहरमा मृत्यु हुनेको सङ्ख्या ११ पुगेको जनाएको छ।

रूसको नियन्त्रणमा रहेको डोनेट्स्क क्षेत्रमा युक्रेनी अधिकारीहरूले बिहीबारको रूसी आक्रमणमा परी ६ जना घाइते भएको बताएका छन्। दक्षिणी क्षेत्रका गभर्नर ओलेक्सान्डर प्रोकुदिनले एस-३०० क्षेप्यास्त्र आक्रमणमा परेर खेरसनमा एक व्यक्ति घाइते भएको बताउनुभएको छ।

उहाँले सन् २०२२ को अधिकांश समय रूसी सेनाको नियन्त्रणमा रहेको उक्त सहरको अग्लो आवासीय भवन र घरहरूमा क्षति पुऱ्याएको तस्विर सामाजिक सञ्जालमा पोस्ट गर्नुभएको छ।

रूसले आक्रमण गरेको करिब दुई वर्षयता पूर्व र दक्षिणमा रहेका युद्धग्रस्त तथा अग्रपट्टीका सहर र सहर नजिकका ग्रामिण इलाकामा दैनिक गोलाबारी हुने गरेको छ।

दुइगादेसि...

पाइप, भत्किएका भवनका लङ्गरहरू, सडक बत्तीका पोलहरू र अन्य कच्चा पदार्थहरू पुनः प्रयोग गर्दा आउँछ।

मिसाइल र रकेट प्रचुर मात्रामा

२०२० बाट एक आश्चर्यजनक उपलब्धिमा हमास नौसेना कमान्डोहरूले ब्रिटिश युद्धपोतबाट १७० किलोग्रामका नौसेना गोलाहरू बचाउन सफल भए जुन पहिलो विश्वयुद्धको समयमा १०० भन्दा बढी वर्ष पहिले समुद्रमा डुबेका थिए र तिनीहरूलाई नयाँ मिसाइलहरूको लागि पुनः प्रयोगयोग्य बनायो।

रकेट इन्जिन र निर्देशन प्रणालीहरू यस क्षेत्रका विशेषज्ञहरू,

उपन्यास
अंश

(सन् १९३६ मा बेलायतशासित प्यालेस्टिनमा जन्मेका घसान कानाफानी ३६ वर्षको उमेरमा सन् १९७२ मा शरणार्थी अवस्थामा लेबननको राजधानी बेरुतमा मारिए। इजरायली गुप्तचर निकाय मोस्सादले कार बम विस्फोट गराई १७ वर्षीय भान्जीसहित उनको हत्या गर्‍यो।

घसान लेखक, उपन्यासकार, कथाकार, चित्रकार, पत्रकार र चिन्तक थिए। कम्युनिस्ट थिए, क्रान्तिकारी योद्धा थिए। उनी अरब जगतका सतिसाल साहित्यकार थिए। उनलाई मानिसहरू न्याटिन अमेरिकाका मार्खेजसँग तुलना गर्छन्। 'घामले डामेका मान्छेहरू', 'हाइफा फर्किदा', 'सादकी आमा', 'जम्मा उत्तरदान' जस्ता कालजयी उपन्यासकार चयिता घसान 'उपन्यासलाई राजनीतिबाट अलग्याउन सकिदैन' भन्थे। घसानकी भान्जीले एक दिन उनलाई सोधेकी थिइन्, "तपाईंका कथाहरू राम्रा छन् मामा। राजनीति छोडेर कथा मात्र लेख्नु न ?" उत्तरमा घसानले भनेका थिए, "कथा मात्र लेख्ने रे ! म राम्रो लेख्छु किनभने म एउटा उद्देश्य र निश्चित सिद्धान्तमा विश्वास गर्छु। मैले आफ्नो सिद्धान्त छोडेको दिन, मेरा कथाहरू रित्ता हुनेछन्। मैले आफ्ना सिद्धान्तहरू त्यागेको दिन तिमिले मलाई सम्मान गर्न छोड्नेछौं।"

घसान डा. जर्ज हब्बासले सन् १९६७ मा स्थापना गरेको कम्युनिस्ट पार्टी 'पीएफएलपी' का प्रवक्ता थिए। प्यालेस्टिनी समाजको मार्क्सवादी विश्लेषणमा 'पीएफएलपी' पार्टीको महत्वपूर्ण योगदान छ। घसान पार्टीको मुखपत्र 'अल हदफ' साप्ताहिकका सम्पादक थिए। यो पार्टीले कुनै बेला इजरायली विमानहरू अपहरण गरेर इजरायली शासकहरूलाई आच्छुआच्छु पारेको थियो भने प्यालेस्टिनी जनताको समस्यातिर विश्वको ध्यान तानेको थियो। विमान अपहरण गरेर प्यालेस्टिनी युवायुवतीकी हुकहुकी बनेकी २५ वर्षीय लैला खालिद यसै पार्टीका कार्यकर्ता थिइन्। सन् १९९३ मा इजरायल र प्यालेस्टिनबिच भएको ओस्लो सम्झौतालाई इजरायलको छलछात्रम र प्यालेस्टिनी पुँजीपतिवर्गको धोका भनेको थियो। यसले प्यालेस्टिनी प्राधिकरणलाई प्यालेस्टिनी पुँजीको एक तप्काको प्रतिनिधि मान्छ र यो तप्काले प्यालेस्टिनी पुँजीलाई इजरायली पुँजीको अधीनमा लगेको बताउँछ। इजरायलले यस पार्टीका धेरै नेताको हत्या गरेको छ भने यसका धेरै कार्यकर्ताहरू

सादकी आमा

घसान कानाफानी

अझै पनि इजरायली जेलमा छन्। 'पीएफएलपी' का वर्तमान महासचिव अहमद सआदत इजरायली जेलमा कैद छन्।

पार्टीको 'राजनीतिक र साङ्गठनिक रणनीति' तयार पार्नमा घसानको अहम भूमिका थियो। यसका साथै यहूदीवाद-बेलायती उपनिवेशवाद, स्वदेशी शासक तथा छिमेकी देशका प्रतिक्रियावादी शासकहरूविरुद्ध सन् १९३६-३९ मा भएको प्यालेस्टिनी विद्रोहबारे उनले एउटा पुस्तक लेखेका थिए। यी कृतिहरूमा उनको चिन्तक व्यक्तित्व उजागर भएको छ। घसान प्यालेस्टिनी सङ्घर्षलाई अरब जगत र समग्र विश्व क्रान्तिको एउटा अध्याय मान्थे। उनले भनेका थिए, "प्यालेस्टिनी सङ्घर्ष केवल प्यालेस्टिनी जनताको सङ्घर्ष होइन, बरु थातथलो जहाँसुकै भए पनि हरेक क्रान्तिकारीको सङ्घर्ष हो, हाम्रो युगका सम्पूर्ण शोषित र उत्पीडितहरूको सङ्घर्ष हो।"

मजदुरको यस अड्कमा हामी कानाफानीको प्रसिद्ध उपन्यास 'सादकी आमा' को एक अंश प्रकाशित गर्दै छौं। समग्र उपन्यास अङ्ग्रेजीमा उपलब्ध नहुनाले यो उपन्यास अंश उनको मर्मस्पर्शी कृति 'घामले डामेका मान्छेहरू' बाट साभार अनुवाद गरिएको हो। समालोचकहरूले 'सादकी आमा' लाई समाजवादी यथार्थवादको नमुना कृति भनेका छन्।)

मेरा आमाबुबा अल-घबासियामा छँदा नै सादकी आमाले हाम्रो परिवारसँग वर्षौं सँगै बिताएकी थिइन्। त्यसपछिका कैयन् बोभिला वर्षहरू उनले शरणार्थी शिविरमा काट्दै आएकी छिन्। अझै

पनि उनी प्रत्येक मङ्गलबारको दिन हाम्रो घर आउँछिन्। उनी घरका सरसामानतिर नजर डुलाउँछिन्, कुन काममा हात हाल्ने भन्ने विषयमा अभ्यस्त छिन्। उनी मलाई आफ्नो छोराजस्तै मान्छिन्। आफ्नो दुर्दशा, खुसियाली र सास्तीबारे बेलिबिस्तार लाउँछिन्।

तर, कति पनि गुनासो गर्दिनन्।

उमेरले भन्डै ४० काटेकी छिन्। चट्टानभन्दा बलवान र धैर्यभन्दा बढी धीर लाग्छन् उनी मलाई। आउने-जाने हर हप्ता उनी प्रतिदिन दसौं गुना बढी दुखजिलो गर्छिन्। आफू र आफ्ना सन्तानका लागि इमानका दुईचार टुक्रा रोटी जुटाउँछिन्।

उनलाई चिनेको वर्षौं भइसक्यो। उनी मेरो जीवनसित गाँसिएकी छिन्। उनीबिना मेरो काम गर्ने जाँगर चल्दैन। मूलढोका ढक्क्याएर जब उनी आफ्ना भिन्टिफ्राम्टा हाम्रो बैठक कोठामा राख्छिन् तब शरणार्थी शिविरको गन्ध, त्यहाँको दरिद्रता र अन्तरतम दुढताले मलाई छप्कै भिजाउँछ। तिनीहरूको निर्धनता र आशाले म कायल हुन्छु। लगत्तै वर्षौंपिच्छे भोग्दै आएको तिक्तताले मलाई वाक्क पाउँछ।

गएको मङ्गलबार पनि उनी सदाभै हामीकहाँ आइन्। आफ्नो कुटुरो तल राखिन् र मतिर फर्किन्।

"एउटा कुरा भन्नु थियो भतिज ! साद गयो नि !"

"कहाँ ?"

"तिनीहरूकहाँ।"

"को तिनीहरू ?"

"फेदायीन।"

अलिबेर हामी मौन र सोचमग्न भयौं। अचानक मैले उनलाई धुम्बुमती बसिरहेकी, बुदुलीले छोपेकी, कठोर र दुखिया कर्मले खुइलएकी पाएँ। उनका दुवै हात काखमा थिए। मेरा आँखा उनका हत्केलामा परे। दाउराभै सुक्का र युग पुरानो रुखजस्तो पटपटी फुटेका हत्केला थिए उनका। कलिलो बालकबाट हुर्केर साद लक्का जवान भयो। ऊँसँग हेलिएकी

उनको दुखिया जीवनयात्रा म देख्न सक्छु। धर्तीले एउटा कलिलो बिस्वालाई सुसार गरेर रुख बनाएजस्तै उनका यिनै कडा हातले सादलाई स्याहारसुसार गरेका थिए। अहिले ती हातहरू एकाएक खुलेका थिए र बीस वर्षसम्म त्यहाँ बसेको एउटो चरो भुर्र उडेर गएको थियो।

"ऊ फेदायीन बन्यो वा !"

मेरा आँखा अझै पनि उनका हातमै अडिएका थिए। एकै ठाउँ खप्टिएका उनका हत्केलाहरू भक्कानिएर रोइरहेका दुई हतास जीवजस्ता देखिन्थे, सबथोक छोडेर खतरनाक र अज्ञात दिशातिर लम्किरहेको व्यक्तिलाई पछ्याइरहेजस्ता देखिन्थे। हे देव ! आमाहरूले किन यसरी आफ्ना छोरा गुमाउनु परेको ? जिन्दगीमा पहिलोचोटि मैले आफ्नो आँखि अगाडि त्यो हृदयविदारक दृश्य देखिरहेको थिएँ। मलाई हामीले कुनै थिसेली डबलीमा मच्चन गरिएको वियोगी दृश्य भोगिरहेभैँ महसुस भयो। उनको र आफ्नो ध्यान मोड्न मैले उनलाई सोधें, "उसले तपाईंलाई केही भनेको थियो कि ?"

"केही भनेन। चटकै छोडेर गयो। बिहानपख उसको साथीले 'तिनीहरूकहाँ भर्ती हुन गयो' भन्यो।"

"पहिले 'म जान्छु' भनेको थियो कि ?"

"अँ, भनेको थियो। मैले पत्याएँ पनि। सादलाई बुझेकी छु। एक दिन जान्छ भन्ने थाहा थियो।"

"अनि किन छक्क पर्नुभएको त ?"

"को म ? छक्क परेकी छैन। तिमिलाई सुनाएकी मात्र। सादको हालखबर के छ भनी सोधौला भनेर भनेकी हुँ।"

काखका हात चल्मलाए। कति सुन्दर, बलिया हातहरू ! केही न केही बनाउन सदा तत्पर भइरहने उनका हातहरू। तिनलाई साँच्चै विरह नछुटेको होला त ? एकखाले आशङ्का उब्जियो। उनले भनिन्, "अहँ। आज बिहान मैले छिमेकीलाई भनिसकेँ - ऊजस्तै मेरा अफ १० छोरा भए कति गज्जब हुने थियो। म गलिसकेँ भतिज। त्यो त्रिपालमुनि जेनतेन सास धान्दै छु। हरेक बिहान यही भन्छु - हे भगवान् ! बीस वर्ष बिति गए, साद नगए को जाला ?" उनी उठिन् र कोठाभरि सालिनता फैलियो। सबथोक चिरपरिचित लागे। मेरा आँखा अगाडि

अल-घबासियाका घरहरू फलफली भए। उनको पछि लागेर म भान्सासम्म गएँ। त्यहाँ मतिर हेर्दै उनी गलल्ल हाँसिन् र भनिन्, "बसमा मसँगै बसेकी आइमाईलाई भन्दिँँ- मेरो छोरो लडाकु बन्यो। भन्दिँँ - म उसलाई असाध्यै माया गर्थेँ तर ऊ आमामाको सच्चा छोरो बन्यो। भतिज, सादलाई तिनीहरूले मिसिनगन देलान् त ?"

"तिनीहरूले सबै लडाकुलाई सधैं मिसिनगन दिन्छन् ?"

"खाना नि ?"

"तिनीहरूले पेटभरि खान्छन्। चुरोट पनि पाउँछन्।"

"सादले त चुरोट खान्छ नि। तर, मलाई विश्वास छ, त्यहाँ उसले त्यो पनि सिकनेछ। मेरो आँखाको नानी ! मेरो नजिकै बसे पनि हुन्छ्यो नि। नजिक भए आफ्नै हातले पकाएको खाना दिनदिने लगादिने थिएँ।"

"धन्दा नमान्नु। साथीहरूले खाने खाना उसले पनि पाउँछ।"

"ईश्वरले उनीहरू सबैलाई कल्याण गरून्।"

पलभर उनी चुप लागिन्। त्यसपछि मतिर फर्कदै भनिन्, "म उसलाई भेट्न गएँ भने ऊ खुसी होला कि ? यात्राको लागि पैसाको जोरजाम गर्न पनि सक्छु। फेरि दुई दिनमै त्यहाँ पुगिन्छु भन्छन्।"

केही सम्भ्रंजस्तो गरेर उनले भनिन्, "तिमीलाई थाहा छ छैन भतिज ? बालबच्चा स्याहार्नु दासकै जुनी रहेछ। यी दुई केटाकेटी नभए म पनि ऊसँगै जाने थिएँ। ऊसँगै बस्ने थिएँ। त्रिपालमुनि बस्ने थिएँ। छापामार इलाकाको त्रिपाल शरणार्थी शिविरको त्रिपालभन्दा फरक हुन्छ रे। म उनीहरूसँगै बस्ने थिएँ, खाना पकाइदिने

थिएँ। तिनीहरूको लागि सकेको सबथोक गर्ने थिएँ। तर के गर्ने, बालबच्चा स्याहार्नु दासकै जुनी रहेछ।"

जवाफमा मैले भनेँ, "उसलाई भेट्न पढैन। उसलाई आफैँ सम्हालिन दिनुस्। फेदायीन भइसकेको मान्छेलाई सम्हालिन आमा चाहिन्।"

उनले आफ्ना हात गम्छाले पछिन्। मैले उनको आँखाभित्र गहिराइमा निराशाका बादल देखेँ। आफूलाई खुइलिएर तिरस्कृत हुन र कुनामा फालिन सकेको वस्तुजस्तै महसुस गर्दा आमाहरू सयदे यस्तै भयावह क्षणबाट गुञ्जिन्छन्। अलि नजिक आएर उनले सोधिन्, "साँच्चै हो त ? त्यसो भए म आफैँ गएर कमान्डरलाई उसको रेखदेख गर्नुहोला नभने पनि हुन्छ भन्ने लाग्छ तिमिलाई ?"

लाजले उनी भुत्ककै भइन्। अनि सोधिन्, "तिमी आफैँ गएर कमान्डरलाई उसको रेखदेख गर्नुहोला भन्छौँ कि ? उनलाई भन्नु - सादलाई ख्याल गर्नुहोला; ईश्वरले तपाईंका बालबच्चाको आयु बढाऊन्।"

"कसरी भन्ने ?" मैले भनेँ।

"छापामारको रेखदेख गर्नुहोला भनेर कसैलाई भन्न सकिन्न के !"

"किन सकिन्न ?"

"किनभने त्यो भनेको 'कमान्डर, तिमिले अरूको बन्दोबस्त मिलाऊ र आफू चाहिँँ खतराबाट टाढा बस' भनेसरह हो।

तर, साद र उसका साथीहरू भने आफूलाई तत्कालै युद्धमा पठाए आफ्नो सबैभन्दा राम्रो हेरविचार होला भन्थान्छन्।"

त्यसपछि उनी चकटीमा थक्क बसिन्। यसपालि उनी अत्यन्त दृढ देखिइन्। मैले यसअघि उनलाई यतिबिघ्न बलवती देखेको थिइनँ। मैले एउटी आमाको हडबडी देखेँ, उनको आँखाको छटपटी देखेँ र देखेँ उनका ठेला परेका हातहरू। अन्त्यमा उनले आफूलाई सम्हालिन् र भनिन्, "म के भन्छु भने नि ! उसलाई ख्याल गर्नु भनेपछि कमान्डरसँग 'उसलाई नसताउनुस्' भन है। उनलाई भन्नु - 'सादकी आमाको बिन्ती छ, आमामाको मुख हेरेर भए पनि सादलाई उसले चाहेको काम गर्न दिनु। ऊ असल छ। उसले केही कुरा चाहयो र त्यो पूरा भएन भने ऊ असाध्यै पिर मान्छ।' कमान्डरलाई भन्नु - 'आमामाको पुकार छ, सादलाई उसले चाहेको काम दिनु।' हैन, ऊ युद्धमा जान चाहन्छ भने कमान्डरले किन उसलाई नपठाएका ?"

अनुवाद : सुरेश

कविता

उन्मुक्तिको बाटो कोर्ने लामो यात्रा

केपीडी

स्वागत सत्कारको गलैँचा थाप्दै

प्रिय ! साथी
तिम्रो साङ्केतिक उपहार
कालो मसिले भरिएको कलम
पाखण्डको जङ्गलमा
आफ्नै शरिरका हरेक अङ्गप्रत्यङ्गमा
काँडे काँडाबिच फुलेको
'फूल' सम्भैँ
र
पराधीन नग्न धागामा उन्निदै

भक्तिका लाममा
पुजाकै थालीमा
मौन सजिएर बस्ने
कुत्सित
अश्लील मनोवृत्तिभन्दा धेरै पर
सोफा, इमानदार र सरल
धरीधरी रङ्गीविरङ्गी
ती ! प्रकृतिका सुन्दर फूलहरू
आफ्नै लयमा लामबद्ध

मजदुर !

असिना, घामपानी नभनी मेहनत गरेर
भोकको वेदनाले सधैं सताइरहेका पीडित
मानव ।

यो अत्यासलागदो पथमा
प्रत्येक श्रमजीवीको प्रतिभा र परिश्रमको
योगदान
आफ्नै पौरखले स्वाभिमानी भएर कदम
चाल्ने
युगान्तकारी परिवर्तनको लागि जीवन
अर्पण गर्ने ।

मुद्गो, सियो, हँसियाको पसिना
हरेक कलकारखानामा हजारौंको श्रमको
मोती दाना

हावासँगै
छमछमी नाचिरहेको हेर्न
मानव सागर
एकअर्कामा लहसिँदै गरेको
उन्मुक्तिको बाटो कोर्ने लामो यात्रा
थालेको छु साथी
अमिलो स्वादको घाम पिएर
तिम्रो नग्न विश्वासघातसित
अहिले बतास पनि मौन छ
र म पनि मौन यात्रामा सहज छु ।
२०८० पुस २१ गते

असत्य जन्मै बटुलेर भक्षकहरूले
चुसिराखेको
आफ्नो रगत पसिना फिर्ता लिन विद्रोह
गरिरहने

एक एक जलले बन्छ सागर
एक एक मजदुरको एकताले फेरिन्छ
देशको मुहार
मर्का, असन्तुष्टि, अभावहरूले तपस्या
सपना पूरा गर्न
मुटुभरि आगो ओठभरि ज्वाला बोकेर
अधि बठिरहेका ।

मजदुर ! यो शब्दको महिमा अपार
तिम्रो छ यहाँ धेरै कर्तव्य र अधिकार !

लघु
कथा

म फर्कन्छु

दुर्गा

दुर्गम गाउँको एक गरिब र
अशिक्षित सानो परिवारकी छोरी थिइन् -
कर्णाली। उनको परिवारमा आमा, बुबा
र एक भाइ थिए। उनका गाउँका सबैजसो
गाउँलेहरू त्यस्तै शिक्षामा कालो अक्षर
भैँसी बराबरका थिए। आर्थिक अवस्था
दयनीय थियो। कर्णाली अभाव, दुःख,
पीडामा हुर्केकी हुँदा पढाइमा सार्दै मेहनती
थिइन्। तिनी घरको काममा पनि
आमाबुबालाई त्यतिकै सघाउँछिन्। तिनले
आफू गरिबी र दुःख अभावमा हुर्के बढेको
कारण भविष्यमा राम्रोसँग पढेर देशको
सेवा गर्ने ठोठो लिइन्। कक्षा १२ मा
तिनले उच्च श्रेणीमा पास गरेकीले दुर्गम,
गरिब, पिछडिएको वर्गबाट सरकारी
छात्रवृत्तिमा काठमाडौंको राम्रो कलेजमा
एमबीबीएस डाक्टर पढ्ने अवसर पाइन्।
यसअघिको छात्रवृत्ति काठमाडौंमा घर
भएका गरिब, पिछडिएको र दुर्गमवासी
नामका उच्च वर्गका मान्छेहरूले पाएका
थिए। कर्णालीले त्यसमा पनि राम्रो
श्रेणीमा पास गरेपछि सरकारी छात्रवृत्तिमै
अमेरिकामा डाक्टर पीएचडी पढ्ने
अवसर प्राप्त गरिन्।
कर्णालीले अमेरिकामा पीएचडी
पढ्ने छात्रवृत्ति पाएको खुसीको समाचार
आमाबुबालाई सुनाउन गाउँ फर्किन्।

घरमा उनले बुबालाई शुभ समाचार
बाँड्दै भनिन्, "बुबा ! हजुरहरूको माया
र साथले मैले छात्रवृत्तिमा अमेरिकामा
पीएचडी पढ्ने अवसर पाएँ। मलाई खुसी
लागेको छ।" पहिले उनले बुबाबाट
अमेरिका भनेको साम्राज्यवादी, देशभक्त
नेताको हत्या गर्ने र आक्रमण गरेर
विश्वलाई दुःख दिँदै आएको देश भनी
सुनेकी थिइन्। त्यसैले बुबाले छोरी
कर्णालीलाई सम्झाउँदै भनिन्, "छोरी,
तिमी अमेरिका (साम्राज्यवादी, युद्धपिपासु
देश) मा पढ्न जाने ? जानुपढैन। बरु
नेपालमा नै कतै पढ्नु।" बुबाको प्रश्नको
उत्तर दिँदै छोरी कर्णालीले भनिन्, "बुबा,
सबै अमेरिकीहरू शासकहरूजस्तो कहाँ
आक्रमणकारी र अत्याचारी हुन्छन् त !
त्यहाँ पनि त हामीजस्ता न्यायप्रेमी र
प्रगतिशील तथा गरिब, अशिक्षित र
कमजोर देश र जनताप्रति माया, साथ
र सहयोग गर्ने जनता छन्।" छोरीको
विचार सुनेर दुवै बुबाआमा सशङ्कित
हुन्छन्। छोरी पढ्न विदेश गएपछि
स्वदेश फर्केर आउँछ भन्ने कुरामा
बुबाआमालाई विश्वास थिएन।

दुःखी मुख लाउँदै आमाले छोरीलाई
भनिन्, "कर्णाली, नेपालबाट पढ्न भनेर
विदेश गएका नेपाली युवाहरू फर्केर
आएनन्। तिनीहरूले आफ्नो मातृभूमि
बिसर्, माटोलाई बिर्सि। तिमि पनि
हामीलाई बिर्स, देश र माटोलाई त्यागेर

फर्किने छैनौं, उतैको फिलीमिलीमा
हराउनेछौं।" छोरी कर्णालीले देशको
नाजुक शैक्षिक अवस्था र आफू देश फर्किने
वाचा गर्दै आमाबुबालाई भनिन्, "यो सबै
स्वार्थी, देशघाती सरकार र शासकहरूले
गर्दा देशको शैक्षिक क्षेत्र भत्ताभुङ्ग र
लथालिङ्ग भएको छ। दलाल शासकहरूले
भूटो भ्रम फैलाइरहेका छन्। उनीहरू
सरकारको माना खाएर विदेशको गाना
गाइरहेका छन्। त्यसैले मजस्ता लाखौं
विद्यार्थी विदेशमा पढ्न बाध्य छन्।
सरकारमा बस्ने शासकहरू देशभक्त,
स्वाभिमान र कर्मशील भएकौ भए आज
देशको शैक्षिक क्षेत्रमा यस्तो समस्या आउने
थिएन। त्यसैले पढ्न र सीप सिक्न
विदेश जानुपर्छ। आफ्नो पढाइसकेपछि
देशको सेवा गर्न फर्कनुपर्छ।"

चीनमा माओ त्सेतुङले साम्राज्यवादी
र उपनिवेशवादीहरूले जर्जर बनाएको
देशको विकास गर्न युवा विद्यार्थीलाई युरोप
र अमेरिकाका विभिन्न कलेज वा
विश्वविद्यालयहरूमा पढ्न पठाएका थिए।
पढाइसकेपछि उनीहरूले आफ्नै देश फर्केर
देशको सेवा गरेका थिए। त्यसको परिणाम
नै आजको चीन हो। हाम्रा शासकहरूले
पनि देश र जनताको निम्ति सोच्नुपर्ने
थियो तर सोचेनन्। आफ्नो पढाइसकेपछि
देशको विकासमा त्यहाँसिकेको सीप प्रयोग
गर्ने विश्वास दिलाउँदै उनी काठमाडौंतिर
हिँडिन्।

संशोधनवाद र अवसरवादको विरोधमा नेमकिपा स्थापना

भक्तपुर, १२ माघ । नेपाल मजदुर किसान पार्टीको ५० औं स्थापना दिवसको अवसरमा भक्तपुर नगरपालिका ४ नं. वडा खेलकुद समितिको आयोजनामा शुक्रबार जिल्लाव्यापी खुला फुटसल प्रतियोगिताको उद्घाटन नेपाल मजदुर किसान पार्टीका सचिव एवं सङ्घीय सांसद प्रेम सुवालको आतिथ्यमा सम्पन्न भयो ।

उक्त कार्यक्रममा सचिव सुवालले नेपाल मजदुर किसान पार्टीको स्थापना नेपाल कम्युनिस्ट आन्दोलनमा देखापरेको संशोधनवाद र अवसरवादको विरुद्धमा भएको र स्थापनाकालदेखि नेपाल मजदुर

किसान पार्टीले समाजवाद र साम्यवादी व्यवस्थाको लागि निरन्तर जनतालाई शिक्षित गर्दै आएको बताउनुभयो ।

नेपाल मजदुर किसान पार्टीले खेलकुदलाई मौलिक अधिकारभित्र राख्नुपर्नेमा जोड दिँदै आएको चर्चा गर्दै उहाँले सरकारमा जानेहरूले त्यसबारे चासो नराखेको कारण देशमा खेलकुदको विकास हुन नसकेको बताउनुभयो ।

हरेक खेलाडीहरू देश र जनताको बारेमा चिन्तित हुनुपर्ने बताउँदै उहाँले शिक्षित भएको खण्डमा देश परनिर्भर नहुने विचार व्यक्त गर्नुभयो । इजरायलले प्यालेस्टिनी देश कब्जा गरेर प्यालेस्टिनी जनतालाई

सफाया गर्न लागेजस्तै नेपालमा पनि भारतले विस्तारै सफायाको नीति अपनाइरहेकोले खेलाडीहरू राजनीतिकरूपमा सचेत हुनुपर्छ भन्नुभयो ।

आयोजक वडा खेलकुद समितिका अध्यक्ष पशुपति प्रजापतिको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा भक्तपुर नगरपालिका वडा नं. ४ का वडाध्यक्ष उपेन्द्र सुवाल, भक्तपुर नगरपालिका युवा तथा खेलकुद समितिका सदस्य रामसुन्दर वासी, आयोजक समितिका उपाध्यक्ष विजय लोहलाले बोल्नुभएको थियो ।

कार्यक्रममा राजेन्द्र माकले पनि बोल्नुभएको थियो ।

जिल्ला...

गोसाईले पार्टीको ५० औं स्थापना कार्यकर्ताको सांस्कृतिक स्तर उठाउन प्रशिक्षण तथा अन्तरक्रिया अभियान वर्षको रूपमा मनाउनुपर्ने विचार व्यक्त गर्नुभयो । उहाँले कार्यकर्ताको सांस्कृतिक स्तरको अभावमा सैद्धान्तिक विचलन आउने सम्भावना भएको बताउनुभयो ।

पार्टीले जनताको दैनिक जीवनसँग सरोकार राख्ने विषयमा सङ्घर्षका गतिविधिमा अगाडि बढाउनुपर्ने भन्दै उहाँले बाटोघाटो, खानेपानी, सरसफाइ, विद्यालय, स्वास्थ्य उपचारको सुविधालाई सर्वसुलभ बनाउन दबाव सिर्जना गर्नुपर्ने विचार राख्नुभयो ।

हरेक प्रशिक्षणको गतिविधिमा सहभागीले अध्ययन तथा लेखनमा जोड दिँदा पुनःताजगीको काम गर्ने भन्दै उहाँले लेखन कार्यले दिमागलाई एकाग्र बनाउने तथ्यमाथि प्रकाश पार्नुभयो ।

कार्यकर्ताहरूले आत्मअनुशासनमा जोड दिनुपर्ने कुरा औल्याउँदै संयोजक गोसाईले खैनी, जाँडरक्सी, चुरोट, जुवातासबाट टाढा रहनुपर्ने विचार राख्नुभयो ।

नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य नवराज कोइरालाले नेकपा (माओवादी) ले कम्युनिस्ट आन्दोलनकै बदनाम गरेको भन्दै बिप्पा सम्झौता गरेर माओवादी नेता बाबुराम भट्टलाई भारतीय विस्तारवादको दलाल प्रमाणित भएको बताउनुभयो ।

उहाँले अमेरिकी साम्राज्यवादको दलाल शेरबहादुर देउवा र भारतीय विस्तारवादका दलाल केपी ओली र प्रचण्ड मिलेर एमसीसी सम्झौता अनुमोदन गरेको प्रस्ट पार्नुभयो । केन्द्रीय सदस्य कोइरालाले नागरिकता विधेयक पारित गरेर शासक दलहरूले देशको सार्वभौमिकतामाथि आँच पुग्ने काम गरेको बताउनुभयो ।

केन्द्रीय सदस्य जयबहादुर शाहीले देश र जनताको पक्षमा काम गर्दै आएको नेमकिपालाई सानो पार्टी भन्नुले कुनै अर्थ नराख्ने बताउनुभयो । उहाँले बहुदलीय व्यवस्था स्थापनालाई नेमकिपाका अध्यक्ष रोहितले बहुदललाई दुई चम्चा पानीको संज्ञा दिँदै जनताको प्यास मेटिन्न भन्नुभएको उदाहरण राख्नुभयो ।

नेमकिपा दैलेख जिल्ला समितिका अध्यक्ष जगत वलीले प्रशिक्षणलाई फलदायी बनाउन अध्ययन र टिपोटको बानी बसाल्नुपर्ने कुरामा जोड दिनुभयो ।

नेमकिपा, आठविस नगर समितिका अध्यक्ष जयबहादुर सिजापतिको सभापतित्वमा सम्पन्न उक्त कार्यक्रममा रामबहादुर बडुवाल र कटक सिजापतिले

पनि बोल्नुभएको थियो ।

सूर्यविनायकमा प्रवचन कार्यक्रम
भक्तपुर, १२ माघ । नेपाल मजदुर किसान पार्टीको ५० औं स्थापना दिवसको अवसरमा नेमकिपा सूर्यविनायक वडा नं. ५ एकाइ समितिको आयोजनामा बिहीबार प्रवचन कार्यक्रम भयो ।

कार्यक्रममा नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य एवं नेपाल क्रान्तिकारी महिला सङ्घका केन्द्रीय अध्यक्ष अनुराधा थापामगरले नेपालको कम्युनिस्ट आन्दोलनमा नेमकिपाको योगदान महत्वपूर्ण रहेको चर्चा गर्दै सङ्गठनले पार्टी कार्यकर्ताको राजनीतिक तथा सांस्कृतिक स्तर उकास्न जोड दिँदै आएको बताउनुभयो ।

साम्राज्यवादी संरा अमेरिकाको कठपुतली इजरायली सरकारले प्यालेस्टिनी जनतामाथि गरिरहेको नरसंहार क्षय नभएको धारणा राख्दै उहाँले प्यालेस्टिनीमाथिको आक्रमण तुरुन्त बन्द गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

आयोजक समितिका अध्यक्ष रामकृष्ण बखुन्छेको अध्यक्षतामा भएको उक्त कार्यक्रममा रमेश वैद्य, सूर्यभक्त त्वाती, जितबहादुर खाड्जु, चनमती खुलिमुली र राधेश्याम भुजुले पनि बोल्नुभएको थियो ।

सुर्खेतमा पुस्तकको अन्तरक्रिया

सुर्खेत, १२ माघ । नेपाल मजदुर किसान पार्टी वीरेन्द्रनगर नगर समितिको आयोजनामा नेपाल मजदुर किसान पार्टीको ५० औं स्थापना दिवसको अवसरमा 'नेपालको कम्युनिस्ट आन्दोलनमा देखा परेका खोटा विचारको खण्डन' पुस्तकको अन्तरक्रिया कार्यक्रम सम्पन्न भयो ।

नेपाल मजदुर किसान पार्टी वीरेन्द्रनगर नगर समितिका अध्यक्ष शेरबहादुर शाहीको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा नेपाल मजदुर किसान पार्टी सुर्खेतका अध्यक्ष हरिबहादुर बोहराले नेमकिपा स्थापनाको ५० वर्षको अनुभवबारे जानकारी गराउँदै कम्युनिस्ट पार्टीमा खोटा विचार रहेसम्म क्रान्तिकारी आन्दोलन अगाडि बढ्न सक्दैन भन्नुभयो ।

नेमकिपा सुर्खेतका सचिव एवं नेत्रायुसङ्घका केन्द्रीय उपाध्यक्ष लालबहादुर थापाले युवा, विद्यार्थी र बुद्धिजीवीहरूले आमूल परिवर्तनको निमित्त भूमिका खेल्नुपर्ने बताउँदै पार्टी प्रकाशनहरूको अध्ययनलाई जोड दिइरहेको बताउनुभयो ।

नेपाल क्रान्तिकारी किसान सङ्घका केन्द्रीय सदस्य प्रेमकुमार थापा, नेपाल क्रान्तिकारी मजदुर सङ्घका केन्द्रीय सदस्य अकल राना, नेपाल क्रान्तिकारी महिला सङ्घका केन्द्रीय

सदस्य विजुकला राना, चेतन पौड्याल, अङ्गबहादुर शाही, हस्तबहादुर साँद, गणेश खड्का, अमर भन्डारी र मनबहादुर विकले पनि बोल्नुभएको थियो ।

तिला गाउँपालिकामा पार्टी स्थापना दिवस

जुम्ला, १२ माघ । नेपाल मजदुर किसान पार्टीको स्थापना दिवसको अवसरमा तिला गाउँपालिकाको वडा नं. ३ को कुरारी भन्ने स्थानमा एक कार्यक्रम भयो ।

उक्त कार्यक्रममा नेमकिपा जुम्ला जिल्ला समितिका उपाध्यक्ष विष्वकबहादुर रावतले नेमकिपाले नेपालको कम्युनिस्ट आन्दोलनलाई बाटो देखाइरहेको बताउनुभयो ।

नेमकिपा जिल्ला समिति जुम्लाका राजेश्वर देवकोटाले नेमकिपाले देशको श्रमजीवी तथा शोषितपीडित जनताको प्रतिनिधित्व गरिरहेको बताउनुभयो ।

मानबहादुर बोहराको सभापतित्वमा भएको सो कार्यक्रममा यज्ञबहादुर बुद्धथापा, नेत्राशिसङ्घका दीर्घबहादुर शाही र हर्कबहादुर बोहराले पनि बोल्नुभएको थियो ।

पार्टी स्थापना दिवसको अवसरमा महिला भेला

भक्तपुर, १२ माघ । नेमकिपाको ५० औं स्थापना दिवसको अवसरमा नेपाल क्रान्तिकारी महिला सङ्घ चाँगुनारायण नगरपालिका नगर समितिको आयोजनामा शुक्रबार महिला भेला भयो ।

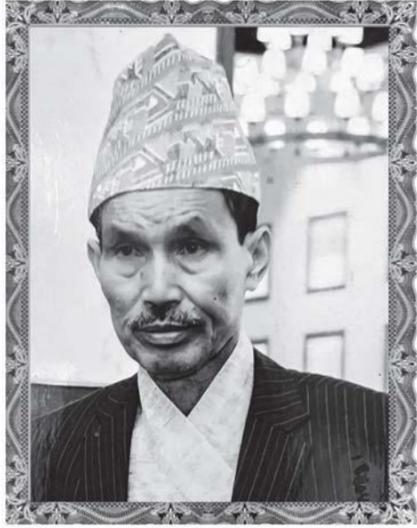
भेलामा नेमकिपा भक्तपुर जिल्ला समितिका उपाध्यक्ष न्हुङ्गेभक्त फोर्जुले नेमकिपा स्थापनाका आधार र उद्देश्यबारे प्रस्ट पार्नुभयो ।

नेमकिपाले भ्रष्टाचार, साम्राज्यवाद र भारतीय विस्तारवादको विरोधमा स्थापनाकालदेखि सङ्घर्ष गर्दै आएको छ । नेमकिपाले कम्युनिस्ट आन्दोलनलाई अगाडि बढाउन संशोधनवाद र अराजकतावादी विचारको विरोध गर्दै कामदार जनतालाई राजनीतिकरूपमा सचेत र सङ्गठित गर्ने कार्य गरिरहेको छ, उहाँले भन्नुभयो ।

नेमकिपा वागमती प्रदेशसभा सदस्य गीता कापलेले नेमकिपाले शोषितपीडित महिलाहरूको हितमा काम गर्दै आएको छ भन्नुभयो । उहाँले महिलाको हकहितको लागि महिला आफैँ सक्रिय र सङ्घर्षशील हुनुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो ।

आयोजक समितिका अध्यक्ष सानुमाया लागेजुको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा कमला गिरी, जीना चाकलगायतले बोल्नुभएको थियो ।

हार्दिक समवेदना

तुल्सीमक्त अवाल

जन्म : २०१३/०३/२७ गते निधन : २०८०/१०/१०

यस छुमा गणेश चिम्नी भट्टा उद्योगका सञ्चालक सदस्य तुल्सीमक्त अवालको ६७ औं वर्षमा २०८० माघ १० गते बुधबारको दिन ब्रम्हलीन हुनुभएको आज चौथो दिन (लवच) को पुण्यतिथिमा मृतक आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं । साथै यस दुःखद घडीमा शोकसन्तप्त परिवारजनमा धैर्यधारण गर्ने शक्ति मिलोस् भनी हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

छुमा गणेश चिम्नी भट्टा परिवार

चाँगुनारायण न.पा.२, भौखेल (दोबु)

हार्दिक समवेदना

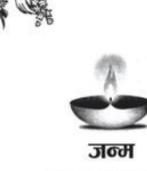
जन्म : २०१३/०३/२७
निधन : २०८०/१०/१०

यस समूहका सदस्य मैयाँ अवालका श्रीमान् तुल्सीमक्त अवालको असामयिक निधन भएको आज चौथो दिन (लवच) को पुण्यतिथिमा दिवङ्गतप्रति भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै शोकसन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

श्री छुमा गणेश बुहारी समूह

तुष्ठीमला-६, भक्तपुर

हार्दिक समवेदना

जन्म : २०१८/०५/१२

निधन : २०८०/०८/२८

श्री नवदुर्गा भवानीका आजीवन नाइके, यस वर्षको मूल नाइके, नवदुर्गा भवानीको जात्रा पर्व र पूजामा आजीवन अमूल्य कार्यमा सक्रिय भूमिका निर्भाई जात्रा सञ्चालनको लागि योगदान पुऱ्याउँदै आएका कृष्णकुमार वनमालाको असामयिक निधन भएको आज ४५ औं दिनको पुण्यतिथिमा दिवङ्गतप्रति भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै यस दुःखद घडीमा शोकसन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

श्री नवदुर्गा नाइके परिवार